

Ιστορίες σε χρόνο κινηματογραφικό: Μπορεί πια να είναι πολύ ιδιαίτεροι οι ήρωες αυτοί, που τις ιστορίες τους μπορεί κανείς να αφηγηθεί σε τέτοιο χρόνο και ρυθμό κινηματογραφικό, που να μοιάζει πιο αληθινός και από τον πραγματικό χρόνο που ζούμε. Κι ας είναι άνθρωποι συνηθισμένοι σε άγνωστες (αδιάφορες τουριστικά) γωνιές τούτης της γης. Κι ας είναι πένητες και ανέστιοι. Κι ας είναι αλαφοϊσκωτοι ή ονειροπαρμένοι. Κι ας είναι ακόμα είτε όμορφοι και καταραμένοι είτε νεορομαντικοί: Η Κριστίνα που παρακολουθεί τον Τριστάν στους δρόμους του Σαντιάγο (*Play*). Ο Ντιέγο και η Μπλάνκα που κάνουν έρωτα (*Αίμα*). Ο Χουάν, η Ρενέ και ο Σταντιάγο και *Πώς περνούν οι ώρες τους*. Το κορίτσι που τριγυρνά *Μια νύχτα στην Τεχεράνη* και συναντά τρεις άντρες και τις ιστορίες τους. Η 16χρονη Λουσί που προσπαθεί να βοηθήσει την Λορέν, το αγαπημένο της είδωλο της ποπ (*Backstage*). Η κορεάτικη καταγωγής Κούι που ζει σε μια τσιμεντένια καλύβη κοντά στις γραμμές των τρένων στην Κίνα (*Καρπός στα στάχυα*). Ο Ζόλι, ο Άντι, ο Ντάρισα και ο Πάπι που σκοτώνουν το χρόνο τους στη Βουδαπέστη (*Μαύρη βούρτσα*). Η Ιρίνα που έρχεται από τη Ρωσία στην Ελλάδα, την πατρίδα του πατέρα της (*Γλυκιά μνήμη*). Η Ζάνα που βγαίνει από το ψυχιατρείο και ακολουθεί παντού τον αποφυλακισθέντα Γιάνκο (*Kontakt*). Ο Λέτσσκο, το 16χρονο τσιγγανόπουλο που τραγουδάει για την Ζλατίνα, που πάντα την αγαπούσε και την ακολουθούσε σαν σκιά (*Lady Zee*). Η 16χρονη (*Piva*)

που ζει σ' ένα μικρό οικισμό στο Δέλτα του Δούναβη. Ο Κάρελ, ο Τόμας, ο Μίλαν και ο Βίνκο που ποτέ δεν θα γίνουν πλούσιοι όπως ονειρεύονται στην Οστράβα (*Ηλιόλουστη πόλη*). Η Μπεχιγιέ που ζει στα προάστια της Κωνσταντινούπολης και συναντά το φως της Χαντάν (*Δυο κορίτσια*). Το επικίνδυνο παιχνίδι «ανάληψης ευθύνης» παράνομων ενεργειών του 18χρονου Άρμιν που πλήττει θανάσιμα (*Χαμηλό προφίλ*). Και άλλοι... Αλλά μπορεί απλώς να είναι πρόσωπα που ζουν εκτός του Θαυμαστού Νέου Κόσμου των διάσημων προτύπων και των στερεοτύπων και γι' αυτό να μας φαίνονται (κάπως) γραφικοί. Δηλαδή άξιοι για να γίνουν πρωταγωνιστές των νέων κινηματογραφικών αφηγήσεων της εποχής μας. Σε ταινίες εναλλακτικές, που μερικές από αυτές δεν θα έβρισκαν καν διανομή, όχι μόνο στις αίθουσες αλλά ούτε σε dvd ούτε και στην τηλεόραση, αν δεν προβάλλονταν στο δίκτυο των φεστιβάλ κινηματογράφου και δεν βραβεύονταν, ίσως, σε κάποιο από αυτά. Φεστιβάλ μικρά και μεγάλα, περισσότερο ή λιγότερο γνωστά, πιο κοντινά μας ή μακρινά. Φεστιβάλ σαν κι αυτό. Το δικό μας.

του Σωτήρη Ζήκου

Διαβάστε σήμερα:

- 04 Οι εκδόσεις, τα τιμώμενα πρόσωπα και οι προσκεκλημένοι του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και ένας απολογισμός του Φεστιβάλ Βενετίας 2005
- 05 Τι είπε η Διευθύντρια του Φεστιβάλ, Δέσποινα Μουζάκη, για την ταυτότητα του Φεστιβάλ και τα τιμώμενα πρόσωπα
- 06 Οι σημερινές ταινίες των αφιερωμάτων στους Χου Χαϊάο-χσιεν και Πατρίς Σερό και η Κριτική Επιτροπή του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος
- 07 Η κόλαση μέσα μας του Danis Tanovic, ταινία έναρξης του Φεστιβάλ σήμερα, *Oldboy* του Park Chan-wook στις Ειδικές Προβολές και οι δύο ταινίες του αφιερώματος στον Μάικλ Γουίντερμποτομ
- 09 *Ζάχαρη* στο Νέο Ιρλανδέζικο Κινηματογράφο και *Ο Κινέζος* στο Νέο Δανέζικο Κινηματογράφο
- 10 Τέσσερις ταινίες μεγάλου μήκους και δύο μικρού στο αφιέρωμα στο Μεξικάνικο Κινηματογράφο
- 12 Ο Βουλι Lanners, σκηνοθέτης της ταινίας *Ultranova*, στις Ημέρες Ανεξαρτησίας και οι ταινίες της ημέρας
- 13 Ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του τμήματος «Ημέρες Ανεξαρτησίας», Λευτέρης Αδαμίδης, απαντάει για άλλη μια φορά στην ερώτηση: «Τι καινούριο φέρνουν αυτές οι ανεξάρτητες ταινίες που επέλεξε.»
- 15 Οι τρεις ταινίες του αφιερώματος στον κινηματογραφιστή του έρωτα, Γιώργο Πανουσόπουλο
- 16 Η ελεγεία της ανατροπής, μέσα από τις τρεις ταινίες του αφιερώματος στον Νίκο Παπατάκη
- 17 Η ταινία *Τόπος* από το αφιέρωμα στην εικαστική σκηνοθέτιδα Αντουανέττα Αγγελίδη
- 21 *Από τάφο σε τάφο* σήμερα στις Ματιές στα Βαλκάνια και η πρώτη ταινία του αφιερώματος στον Kutlug Ataman
- 22 Fest Forward: The 46th International Thessaloniki Film Festival in english

Καθώς τα φώτα χαμηλώνουν...

46th Thessaloniki International Film Festival

Το Jameson φηρταγωνιστεί στο 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

στις 18-27 Νοεμβρίου 2005 • www.filmfestival.gr

www.jameson.gr

Μαγικές εικόνες που έρχονται να δώσουν μια άλλη διάσταση στην καθημερινότητά μας. 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η έμπνευση παίρνει δεκάδες μορφές και γίνεται δημιουργία σε μια πόλη που γιορτάζει. Το Jameson, χορηγός των «Βραβείων Κοινού καλύτερης Ξένης και Ελληνικής ταινίας» υποστηρίζει δυναμικά αυτή τη μεγάλη εκδήλωση. Εσείς απλά, ζήστε στον μαγικό κόσμο του κινηματογράφου και απολαύστε ξεχωριστές στιγμές, παρέα με το Jameson.

THERE'S SOMETHING ABOUT JAMESON

Απολαύστε υπεύθυνα

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

	ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	1. Play			
	2. Backstage			
	3. Βορινές πολιτείες			
	4. Κινέττα			
	5. Άνθρωπος σπρώχνει καρότσι			
	6. Καρπός στα στάχια			
	7. Ερωτευμένοι			
	8. Αίμα			
	9. Πώς περνάν οι ώρες			
	10. Γλυκιά μνήμη			
	11. Μια νύχτα			
	12. Το κορίτσι ταξιδιώτης			
	13. Μαύρη βούρτσα			
	14. Η ευτυχία του άλλου			
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2005	1. Ο Άλλος			
	2. Η νοσταλγός			
	3. Η γυναίκα είναι... σκληρός άνθρωπος			
	4. Η χορωδία του Χαρίτωνα			
	5. Λιούμπη			
	6. Κινέττα			
	7. Το Κακό			
	8. Το πήδημα του Κατσαντώνη			
	9. Λουκουμάδες με μέλι			
	10. Η εύκολη Λία			
	11. Το όνειρο του Ικάρου			
	12. Black μπέεε...			
	13. Όμηρος			
	14. Εκτός σχεδίου			
	15. Τσίου...			
	16. Θυμάμαι			
	17. Buzzz			
	18. Το όνειρο του σκύλου			
	19. Κακολύρι			
	20. Γλυκιά μνήμη			
	21. Η πόλη των θαυμάτων			
	22. Αργύπνια			
	23. Γαλάζιο φόρεμα			
	24. Υποβρύχιος έρωτας			
	25. The zero years			
	26. Η καρδιά του κτήνους			
	27. Κι αν φύγω θα ξανάρθω			
ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ	1. Από τάφο σε τάφο			
	2. Τι είναι ένας άντρας χωρίς μουστάκι;			
	3. Δύο κορίτσια			
	4. Απωλεσθέντα			
	5. Η οδύσσεια του κυρίου Λαζαρέσκου			
	6. Η πτώση του αγγέλου			
	7. Lady Zee			
	8. Κορώνα-γράμματα			
	9. Ο Κοκούμι			
	10. Πήγαινε δυτικά			
	11. Kontakt			
	12. Ρίνα			
	13. Ο ήχος της πόλης			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON απονέμεται σε μία ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ • ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 46ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 172 • ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΚΔΟΣΗΣ: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΥΖΑΚΗ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΕΛΙΝΤΑ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΛΑΒΟΣ, ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ,
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ • ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ • ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: ΘΑΝΟΣ ΜΠΑΚΡΑΤΣΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΡΙΔΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΟΤΙΟΝ ΤΕΑΜ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Φεστιβάλ Νο. 46

αν ήταν αντρικό παπούτσι, ΟΚ.

Μετά τα δακρυγόνα...

• Χα! Είμαι πάλι εδώ! Απίστευτο, έτσι; Αλλά τι πράμα είναι αυτός ο χρόνος ρε παιδί μου; Κρατήστε τον πριν φύγει! Τις tak, τις tak, περνάει και μας δέρνει όλους σαν εκείνους τους μπουλντρες της παλιάς γειτονιάς... Πριν προλάβεις να πεις «για σου, τι κάνεις; Ποια ταινία σ' άρεσε περισσότερο; Α, εγώ (κλασικός υπερβολικός ψεύτης) είδα 52 ταινίες», ξηπνιάς ένα ωραίο φθινοπωρινό πρωινό και κοιτάς κατάματα την αλήθεια. Και όπως κάθε αλήθεια που σέβεται τον εαυτό της, έχει δυο όψεις. Η κακιά είναι ότι είσαι ένα χρόνο μεγαλύτερος. Η καλή είναι... (μουσική παρακαλώ) it's festival time!!!

• Τις προάλλες έγραφα σ' ένα φίλο μου πως αν υπάρχουν δέκα μέρες που πραγματικά αξίζει να τις περάσει κανείς στη Θεσσαλονίκη, είναι αυτές του Φεστιβάλ. Ε, ναι... Είναι αυτή η αύρα η φεστιβαλική, είναι ο καλλιτεχνικός οργανισμός, τα προσώπα, τα κασκόλ, οι ατελείωτες συζητήσεις, τα πάρτι, οι ταινίες, οι πολλές ταινίες, οι πάρα πολλές ταινίες, μέχρι να σκάσεις, είναι οι βαθιές τζούρες κουλτούρας, είναι η θάλασσα που μοιάζει πιο γλυκιά, είναι η ανεμελιά, είναι... είναι... είναι όλα όπως θα έπρεπε να είναι μια ζωή...

• Τα πάντα ρει... Αυτό το είχε πει ο Ηράκλειτος και ισχύει ακόμα και μερικές χιλιάδες χρόνια μετά. Αλλαγές, αλλαγές, αλλαγές... Χωρίς αυτές θα βαριάμασαν του θανάτου, χωρίς αυτές ίσως να μην μαλώναμε ποτέ. Έφυγαν οι τόσο αγαπημένοι Νέοι Ορίζοντες. Ή μάλλον μεταμορφώθηκαν. Ειπώδες τότε, Αδαμίδης τώρα, και ο νέος τίτλος I.D., Independence Days, Ημέρες Ανεξαρτησίας, δηλαδή. Ή αλλιώς, ID, όπως λέμε «ταυτότητα». Η ταυτότητα του σύγχρονου ανεξάρτητου σινεμά. Ο στόχος παραμένει ίδιος. Κυρίως πρώτες ή δεύτερες ταινίες νέων δημιουργών, με τολμηρά θέματα και τολμηρή ματιά. Διότι αν δεν τολμήσει ο κινηματογράφος με τους νέους ανεξάρτητους, ε, από ποιον περιμένει;

• Εξομολόγηση: Δηλώνω βαθιά τοπικιστής. Ναι, μεν, πολλές φορές μου τη σπάει η Θεσσαλονίκη, αλλά είναι αυτή η σχέση μίσους-αγάπης που οδηγεί στον απόλυτο σαδομαζοχιστικό έρωτα. Προς όσους Θεσσαλονικείς, λοιπόν, ανησυχούν μήπως η πρωτεύουσα μας κλέψει τον θεσμό, ο νέος πρόεδρος του Φεστιβάλ, ο Γιώργος Χωραράς, δήλωσε με την γοητευτικότερη ελληνογαλλο-έχω-ταξιδέψει-όλον-τον-κόσμο φωνή πως: «όταν οι Άγγλοι έφτασαν στην Οκεανία με στόχο να εξαφανίσουν τους Αβοριγίνες, ένας παππούς είπε "μπορείτε να μας σκοτώσετε όλους, αλλά τα παιδιά σας θα έχουν την ψυχή μας". Έτσι, λοιπόν, όπου και να βρίσκεται το κεφάλι, Αθήνα ή Θεσσαλονίκη, όπου και αν είναι η καρδιά, δηλαδή στις καρδιές όλων μας, η ψυχή θα είναι πάντα η Θεσσαλονίκη».

• Μια γυναίκα σκύβει. Σ' ένα μπαλκόνι; Από κάτω ένας δρόμος. Πού βρίσκεται; Κάτι κοιτάει. Τι κοιτάει; Μια προμονή. Ξαν καρέ από ταινία. Αλλά από τι είδους ταινία; Μια γυναίκα σε μια πόλη, που κάτι γυρεύει. Είναι η ουσία του κινηματογράφου. Το δράμα, η προμονή, η αμφιβολία. Ίσως να μην περιμένει τίποτα. Απλά στέκει και κοιτάζει ονειροπόλα. Η γυναίκα μυστήριο είναι μια από τις καλύτερες ασίες των φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Το λέω και το πιστεύω.

• Όλοι εσείς εκεί έξω, που τρελαίνεστε να κρίνετε, που γουστάρετε να ρίχνετε με μυστικοπάθεια το άριστά σας ή το θάμμό σας σ' ένα μαύρο κουτί και την επόμενη να κοιτάζετε τους μέσους όρους, μπορείτε να βγάλετε το μικρό καταπιεσμένο κριτικό από μέσα σας και στις Ματιές στα Βαλκάνια. Πλέ-

Βιτόριο: Δεν ξέρω ποια είναι, αλλά έχει φωτογένεια. Μπαμπάτζιμ: Τελικά πήδηξε ή δεν πήδηξε;

Θεσσαλονικιάς σε Λεωφορείο: Βρε πού την ξέρω, πού την ξέρω... γνωστή φυσιογνωμία!

ον, θα ισχύει κι εκεί το βραβείο κοινού. Ακονίστε μαγαίρια, αγκαλιαστείτε και... ψηφίστε!

• Τι είναι ένας άντρας χωρίς μουστάκι; Ταινία από την Κροατία!

• 21 ταινίες μυθοπλασίας και 6 ντοκιμαντέρ (που στα ελληνικά λέγονται... ταινία τεκμηρίωσης. Ξαν να λέμε: α, είδα μια πολύ ωραία ταινία τεκμηρίωσης για τις τήρες της Σιβηρίας... Χμμ. Θα το συνηθίσω...) είναι η ελληνική φετινή σοδειά. Στη μισή σοδειά έβαλε το σπύρο του και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου ή η Ε.Ρ.Τ. (κοινώς, έβαλε έστω και λίγο το χεράκι του δημόσιος φορέας) και στην άλλη μισή λειτούργησε εξολοκλήρου η θαρραλέα ιδιωτική πρωτοβουλία. Πάντως, λένε πως η Ελλάδα έχει τη μεγαλύτερη παραγωγή ταινιών στην Ε.Ε. αναλογικά πάντα με τον πληθυσμό. Είναι αρκετό αυτό;

• Δεν μπόρεσα να μην προσέξω την εθνικότητα ενός μέλους της κριτικής επιτροπής. Πρόκειται για τον ηθοποιό Σογιάκι Κουγιατέ και είναι από το Μάλι! Δεν ξέρω πώς αντιδράτε εσείς σε τέτοιες περιπτώσεις, αλλά εμένα με πιάνει ένα σύμπλεγμα γεωγραφικής δίψας κι ενοχής για την ημιμάθειά μου. Διορθώνω, λοιπόν: Το Μάλι βρίσκεται νότια της Αλγερίας, δεν βρέχεται από θάλασσα κι εκτός άλλων, συνορεύει με τη Σενεγάλη και την Ακτή Ελεφαντοστού. Πρωτεύουσα είναι η Μπαμάκο, κι ενώ ο πληθυσμός της χώρας είναι κοντά στα 11 εκατομμύρια, το Μάλι είναι 9 φορές μεγαλύτερο σε έκταση από την Ελλάδα! Κι ένα τελευταίο tip: στις όχθες του ποταμού Νίγηρα που διασχίζει την ενδοχώρα, βρίσκεται και το περίφημο Τιμπουκτού... Αύριο θα σας εξετάσω...

• Πρόσωπα, πρόσωπα, πρόσωπα... Οκεί, θα απουσιάσουν για ακόμη μία φορά ο Τζόνι Ντεπ και η Μόνικα Μπελουτίι (είναι μαμά τώρα), αλλά και τι έγινε; Στην παραλία θα περπατήσουν και το άρωμά μας θα οσμιστούν ο Μάικλ Γουντερμπίτομ, ο Παρκ Τσαν Γουκ, που λατρεύτηκε στην πόλη μας με το «Oldboy» και που θα παρευρεθεί για να παρουσιάσει την τριλογία του, ο τρις βραβευμένος με Όσκαρ Βιτόριο Στοράρο, ο «Κόντρα ξύρισμα» Λοτζ Κέριγκαν, και πολλοί ακόμα και όλοι οι Έλληνες και ακόμη περισσότεροι και γενικά πανικός...

• Φράνσις Φορντ Κόπολα, Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ και Ξερό

Εμανουέλ Σενιέ: Με θυμάστε στην ταινία Φράνκι, Τα μαύρα φεγγάρια του έρωτα, Η ένσθη πύλη, Ε, λοιπόν, εγώ είμαι...

ψωμί. Ενδέχεται μάλιστα μεγάλη άφιξη προς το τέλος. Ο Φράνσις (τον λέω με το μικρό λόγω οικειότητας...) βρίσκεται στη γειτονική Βουλγαρία για τα γυρίσματα της ταινίας του «Youth without youth» με τον Τιμ Ροθ. Κι επειδή είναι κολλητός με τον

Στοράρο, λέει να κατηφορίσει για κάνα διήμερο, για να δει την έκθεση του φίλου του. Περισσότερες λεπτομέρειες, όταν και άμα έρθει εκείνη η στιγμή.

• Αυτό είναι για εσάς εκεί έξω, μικροί μου αριθμολόγοι, παρωμένοι στατιστικοί, εραστές των νούμερων και των μαθηματικών ερμηνειών της ζωής. Έχουμε και λέμε: 7 είναι οι αίθουσες στις οποίες θα γίνουν οι προβολές, 7 και τα εκδοτήρια, 14 οι ταινίες του Διεθνούς Διαγωνιστικού, περισσότερες από 220 συνολικά οι ταινίες που θα προβληθούν (μαζί με τις ψηφιακές ταινίες, τις μικρού μήκους και τις ειδικές προβολές), 7,8 περίπου εκατομμύρια ευρώ είναι ο προϋπολογισμός του φεστιβάλ (αρκετά μεγαλύτερος από πέροι – άραγε θα πάρω αύξηση;) και μόλις 1 είναι η αμερικανική συμμετοχή στο διεθνές διαγωνιστικό! Διακριτικό χαμόγελο. Είναι όμορφο να νιώθεις καμιά φορά ότι το αμερικάνικο κινηματογραφικό μονοπώλιο έχει γερό αντίλογο. Πολυφωνία. Αυτό χρειάζεται.

• Χαμός θα γίνει το βράδυ. Κάθε πρώτο βράδυ, δηλαδή. Τελετή έ-

Ξενοθή 46ου:

– Εγώ δεν είχα σκοπό να γίνω αφίσα, για να πέσω ανέβηκα. Και τώρα όλοι αναρωπιούνται ποια είμαι.

ναρξης, τζετζελές, φώτα και τα ρέστα. Κόκκινα χαλιά, χαμόγελα, φανταχτερές παρουσίες και φλας. Θα ντυθώ κι εγώ σαν πιγκουίνος με το σμόκιν μου (λέμε τώρα...), και θα προσπαθήσω να τρυπώσω, να πάρουν

λίγο λάμψη τα μάγουλά μου, να ανάψουν.

• Σας έχω πει ποια είναι η πιο όμορφη Γαλλίδα όλων των εποχών; Η Εμανουέλ Μπεάρ. Καθόλου άσχετο. Την τελετή θα ακολουθήσει ταινία έναρξης. Είναι η «Κόλαση» («L'enfer»), του Ντάνις Τάνοβιτς με την πιο όμορφη Γαλλίδα ηθοποιό. Πρόκειται για το δεύτερο μέρος της τριλογίας που ετοιμάζε ο σπουδαίος Κισλόφσκι, αλλά έμεινε στα μισά. Το πρώτο μέρος, «Παράδεισος», γυρίστηκε από τον Τομ Τίκβερ, ενώ το τρίτο, «Καθατήριο», είναι ακόμα ορφανό. Όχι για πολύ...

• Όσο για την πιο όμορφη γυναίκα της Γαλλίας, είχε πρωταγωνιστήσει και πριν έντεκα χρόνια σε μια ταινία του Κλοντ Σαμπρόλ, με –ω, σύμπτωση- ακριβώς τον ίδιο τίτλο: «L'enfer» («Σε ζηλεύω» στα ελληνικά). Εκεί, θέμα ήταν η ασφρήτη ζήλια του καταπιεστικού άντρα προς την ξέρετε ποια.

• Ένιουαν φορ πάρτι; (Δοκιμάστε να ακούσετε την ερώτηση με ινδική προφορά α λα Πίτερ Σέλερς). Το πάρτι έναρξης που θα πραγματοποιηθεί στο λιμάνι, στο χώρο του Kitchen Bar, θα είναι φόρος τιμής στον σκηνοθέτη Μπλέικ Εντουαρντς. Ακόμα πιο συγκεκριμένα, θα έχει θέμα την ταινία «το Πάρτι» που πρωταγωνιστούσε ο απίθανος Πίτερ Σέλερς, υποδυόμενος τον γκαφατζή Ινδό που έκανε άνω κάτω τη Βρετανική φλεγματική μπουρζουαζία... Τι να περιμένουμε από το πάρτι; Μπουγελωμάτα σε πισίνες, ελέφαντες, χαρτιά υγείας που ξετυλιγόνται ολόκληρα μ' ένα άγγιγμα; Μάλλον κάτι πιο τσαχπίνικο, αλλά εξίσου εμπνευσμένο.

• Όσο για αύριο... πρέπει να κάνω οπωσδήποτε το δεκαήμερο ντους μου, να κυκλώσω μανιτώδες όσες περισσότερες ταινίες μπορώ στο πρόγραμμά μου (κι ας μην τις δω όλες... Είναι πολύ κουράση να βάζεις κυκλάκια και να κάνεις σχέδια), να κλέψω σειρά στα εκδοτήρια και ν' αρχίσω λίγο να προσανατολίζομαι γιατί νιώθω παντελώς χαμένος στο φεστιβαλικό άπειρο.

Sotiris Babatzim (donkihotos@hotmail.com)

18 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ • FRIDAY

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	TONIA MARKETAKI	FRIDA LIAPPA	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	ODEON - PLATIA
20:30 ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΗΣ OPENING CEREMONY Special Screenings Η κόλαση μέσω μας / L'Enfer - 98' Danis Tanovic, France-Italy-Belgium-Japan 2005 O.V. French/English sub.	14:30 Nico Papatakis Tribute Σκιές / Shadows - 87' John Cassavetes, USA 1959 O.V. English 16:30 ID-05 Ονειρεύομαι το διάστημα / Kosmos Kak Predchuvstvie - 90' Alexey Uchitel, Russia 2005 O.V. Russian/English sub. 18:30 Someone To Watch Χα! Χα! Πολύ αστέιο / Funny Ha Ha - 89' Andrew Bujalski, USA 2003 O.V. English 24:00 Seijun Suzuki Tribute Άγρια νύχτη / Yajū no Seishun - 91' Seijun Suzuki, Japan 1963 O.V. Japanese/English sub.	11:00 George Panoussopoulos Tribute Τεστοστερόνη / Testosterone - 96' Γιώργος Πανουσόπουλος / George Panoussopoulos, Greece 2004 O.V. Greek/English sub. 13:30 Antoinetta Angelidi Tribute Τόπος / Topos - 85' Αντουανέττα Άγγελιδή / Antoinetta Angelidi, Greece 1985 O.V. Greek/French sub. 15:30 Nico Papatakis Tribute Οι άβυσσοι / Les Abysses - 96' Νίκος Παπατάκης / Nico Papatakis, France 1963 17:30 George Panoussopoulos Tribute Οι απέναντι / I Apenanti - 112' Γιώργος Πανουσόπουλος / George Panoussopoulos, Greece 1981 O.V. Greek/French sub. 20:00 Nico Papatakis Tribute Οι βοσκοί / Les Patres du desordre - 121' Νίκος Παπατάκης / Nico Papatakis, France 1967 O.V. Greek/French sub. 22:30 George Panoussopoulos Tribute Ελευθερία κατ'όνομα / Eleftheri katadysi - 120' Γιώργος Πανουσόπουλος / George Panoussopoulos, Greece 1995 O.V. Greek/English sub.	13:00 Hou Hsiao-hsien Tribute Κοφέ Άμπρι / Kohi Jikou - 104' Hou Hsiao-hsien, Japan - Taiwan 2004 O.V. Japanese/English sub. 15:30 Patrice Chereau Tribute Σαρκική εξάρτηση / Intimacy - 120' Patrice Chereau, UK - France 2000 O.V. English 18:00 Hou Hsiao-hsien Tribute Χαρτινένο κορίτσι / Jiu Shi Liu-Liu De Ta - 90' Hou Hsiao-hsien, Taiwan 1980 O.V. Mandarin/English sub. 20:30 Special Screenings Oldboy - 120' Park Chan-wook, South Korea 2003 O.V. Korean/English sub. 23:00 Hou Hsiao-hsien Tribute Χαρούμενος άνεμος / Feng'er Titacai - 90' Hou Hsiao-hsien, Taiwan 1981 O.V. Mandarin/English sub.	15:30 Focus on New Danish Cinema Ο Κινέζος / Kinamand - 88' Henrik Ruben Genz, Denmark 2005 O.V. Danish/English sub. 18:00 ID-05 Εγκαταλεμμένη γη / Sulanga Enu Pinisa - 108' Vimukthi Jayasundara, France - Sri Lanka 2005 O.V. Sinhalese/English sub. 20:30 ID-05 Ουλτρανόβα / Ultranova - 86' Bouli Lanners, Belgium - France 2005 O.V. French/English sub. 23:00 Kim Jee-woon Tribute Φανερόνομα / Coming Out - 40' Kim Jee-woon, S. Korea 2000 O.V. Korean/English sub. Μια ψυχή οικογένεια / Choyonghan Kajok - 99' Kim Jee-woon, South Korea 1998 O.V. Korean/English sub.	11:00 Mexican Cinema Οι κάκτοι / Los Maguyes - 10' Ruben Gamez, Mexico 1962 O.V. Spanish Η μουσική συνταγή (English sub.) / La Formula Secreta - 45' Ruben Gamez, Mexico 1964 O.V. Spanish Σαλόν Μέχικο / Salon Mexico - 91' Emilio Fernandez (French sub.), Mexico 1948 O.V. Spanish 14:00 Kutlug Ataman Tribute Η ιστορία του φιδιού / Karanlik sular - 83' Kutlug Ataman, Turkey - USA 1993 O.V. Turkish, English/English sub. 16:00 Balkan Survey Main Selection Από τάφο σε τάφο / Ođgrobadogroba - 103' Jan Cvitkovic, Slovenia 2005 O.V. Slovenian/English sub. 18:30 Focus on New Irish Cinema Ζάχαρη / Sugar - 80' Reynold Reynolds, Patrick Jolley, Ireland - USA 2005 O.V. English 20:30 Mexican Cinema Λος ολιβιάδος; Ξεχασμένοι από την κοινωνία / Los Olvidados - 82' Luis Bunuel, Mexico 1950 O.V. Spanish/English sub. 22:30 Mexican Cinema Χαμένες αγάπες / Amores perros - 154' Alejandro Gonzalez Inarritu, Mexico 2000 O.V. Spanish/English sub.	17:30 Michael Winterbottom Tribute Στα σύνορα του Κόσμου / In this World - 88' Michael Winterbottom, UK 2002 O.V. English, Farsi 20:00 Mexican Cinema Στη ράχη του Διαβόλου / El espinazo del Diablo - 106' Guillermo del Toro, Spain-Mexico 2001 O.V. Spanish/English sub. 22:30 Michael Winterbottom Tribute 9 Songs - 69' Michael Winterbottom, UK 2004 O.V. English

- Ημερήσια Εφημερίδα του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Οι εκδόσεις του 46ου Φεστιβάλ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συνεχίζει και φέτος το εκδοτικό του έργο παρουσιάζοντας 11 νέες εκδόσεις που αντιστοιχούν στα κινηματογραφικά αφιερώματα της φετινής διοργάνωσης. Από αυτές οι 8 είναι μονογραφίες δημιουργών και οι 3 παρουσιάσεις εθνικών κινηματογραφιών.

Η φετινή προσπάθεια είναι να μπορέσουν οι εκδόσεις να καλύψουν και τις ανάγκες του διεθνούς κοινού του Φεστιβάλ. Έτσι, οι εκδόσεις που αφορούν στον Μεξικανικό, τον Νέο Ιρλανδικό και τον Νέο Δανέζικο Κινηματογράφο είναι δίγλωσσες (ελληνικά και αγγλικά) και το ίδιο συμβαίνει με τη μονογραφία του Μάικλ Γουίντερμποτομ, η οποία στηρίζεται αποκλειστικά σε κείμενα βρετανών κινηματογραφικών κριτικών σε επιλογή του επίσης βρετανού Philip Kemp.

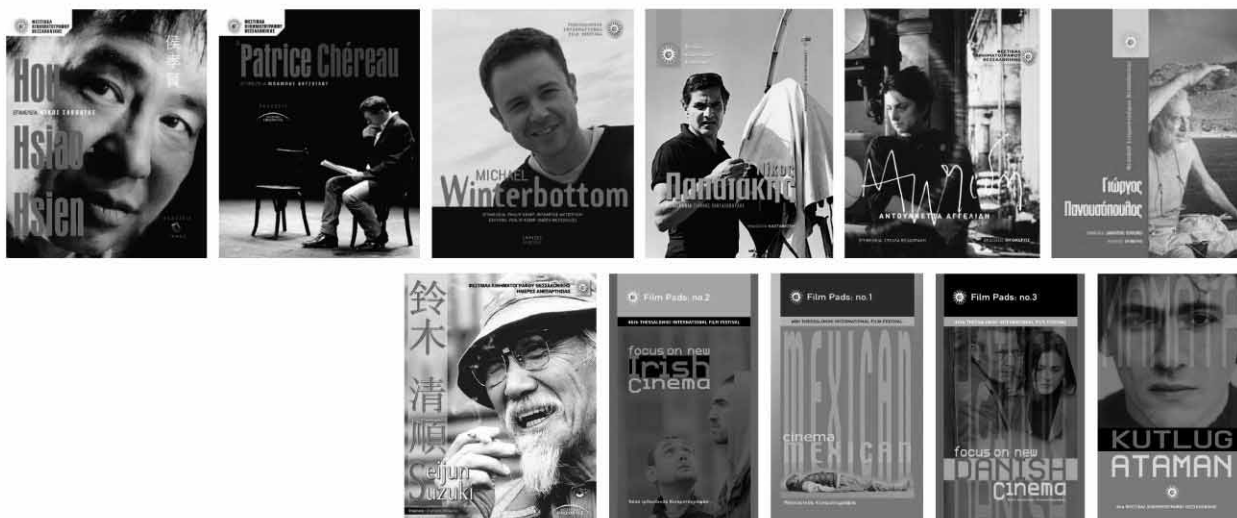
Επίσης, για πρώτη φορά φέτος το Φεστιβάλ εκδίδει μία μονογραφία, αυτή για τον Νίκο Παπατάκη, η οποία στο μεγαλύτερό της μέρος αποτελείται από πρωτότυπο κείμενο που έχει γραφεί ειδικά για το σκοπό αυτόν από τον Γιάννη Κονταξόπουλο. Όλα τα εισαγωγικά κείμενα των επιμελητών των εκδόσεων αποτελούν και αυτά με τη σειρά τους συνολικές αναφορές στο έργο των δημιουργών και ταυτόχρονα πρωτότυπη συνεισφορά όχι μόνον στην ελληνική αλλά και στην παγκόσμια βιβλιογραφία στις περιπτώσεις των δημιουργών με διεθνή απήχηση: του Νίκου Σαββάτη για τον Χου Χοιάο-χοιέν, του Μπάμπε Ακτσόγλου για τον Πατρίς Σερό, του Δημήτρη Μπάμπα για τον Σεϊτζούν Σουζούκι, της Στέλλας Θεοδωράκη για την Αντουανέττα Αγγελίδη, του Δημήτρη Κερκινού για τον Γιώργο Πανουσόπουλο και τον Κουτλούγκ Αταμάν.

Τιμώμενοι και προσκεκλημένοι

Στην τελετή έναρξης του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αναμένεται να παραστούν, μεταξύ άλλων, οι τιμώμενοι του Φεστιβάλ **Νίκος Παπατάκης** –στο έργο του οποίου πραγματοποιείται αφιέρωμα– και **Ντιν Ταβουλάρης** –η έκθεσή του θα εγκαινιαστεί το Σάββατο 19 Νοεμβρίου στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, οι Μεξικανοί σεναριογράφοι **Κάρλος Κουαρόν** (αδελφός του σκηνοθέτη Αλφόνσο Κουαρόν) και **Γκιγιέρμο Αριάγα**, η σκηνοθέτης **Αλίσια Σέρσον**, η οποία συμμετέχει στο Διεθνές Διαγωνιστικό τμήμα με την ταινία της *Play*, ο σκηνοθέτης **Έντο Μπερτόλιο** και ο παραγωγός **Γουόλτερ Στέντινγκ** της ταινίας *Face Addict* που παρουσιάζεται ως Ειδική Προβολή, ο Κορεάτης σκηνοθέτης **Παρκ Τσαν-γουν**, του οποίου η Τριλογία της Εκδίκησης (*Sympathy for Mr. Vengeance*, *Oldboy* και *Η εκδίκηση μιας κυρίας*) παρουσιάζεται επίσης ως Ειδική Προβολή και οι Αμερικανοί **Τζέι και Μαρκ Ντάπλς** (*Η πολυθρόνα*) που συμμετέχουν στο τμήμα «Νέοι Αμερικανοί» των Ημερών Ανεξαρτησίας.

Μέσα στις πρώτες τρεις μέρες το παρών θα δώσουν: ο Τούρκος σκηνοθέτης **Κουτλούγκ Αταμάν**, για τον οποίο πραγματοποιείται αφιέρωμα στο τμήμα Ματιές στα Βαλκάνια, ο σκηνοθέτης **Ραμίν Μπαχράνι**, ο οποίος διαγωνίζεται με την ταινία *Άντρας σπρώχνει καρότσι*, ο Μεξικανός σκηνοθέτης **Κάρλος Καρέρα** (*Το πάθος του πατέρα Αμάρου*), η σκηνοθέτης-video artist **Μιράντα Τζουλάι** (*Εγώ εσύ και όλοι οι γνωστοί*) από το τμήμα «Κάποιοι να τους προσέχει» των Ημερών Ανεξαρτησίας, η actors' coach **Καθλίν Λέσλι**, που θα δώσει masterclass και η Κορεάτης σκηνοθέτης **Κιμ Τζι-γουν**, τον οποίο οι Ημέρες Ανεξαρτησίας τιμούν φέτος με ένα αφιέρωμα.

Φεστιβάλ Βενετίας 2005: Ο δρόμος προς τις ΗΠΑ

Σε ένα πάντοτε σκληρά ανταγωνιστικό τερνόν όπως αυτό των κορυφαίων φεστιβάλ του κόσμου (Κάνες, Βερολίνο, Βενετία) –κακά τα ψέματα– ο αριθμός των μεγάλων και δη χολιγουντιανών ονομάτων που μπορεί να προσελκύσει κάθε διευθυντής αποτελεί εσχάτως το κλειδί για κάθε είδους δημοσιότητα και ίσως τελικά και για την ίδια τη βιωσιμότητα. Πόσο μάλλον όταν απειλείσαι από το πολύ κοντινό ημερολογιακά και δίπλα σε αμερικανικό έδαφος Τορόντο ή όταν προαναγγέλλεται δημιουργία νέου φεστιβάλ στη Ρώμη και μάλιστα με αμερικανικά κεφάλαια! Μπορεί, λοιπόν, η φετινή Βενετία να παρουσιάστηκε συνολικά συρρικνωμένη (την πλήρωσε κυρίως το τμήμα Ορίζοντες) με τη δικαιολογία ότι εξαιτίας των πολύ αυστηρών μέτρων ασφαλείας ο αριθμός των προβολών έπρεπε να μειωθεί ώστε να υπάρχει χρόνος για τους ελέγχους, περίσσεψε όμως η παρέλαση ηχηρών ονομάτων από τις ΗΠΑ. Ο διευθυντής του φεστιβάλ Μάρκο Μίλερ, στη δεύτερη θητεία του, έριξε όλο το βάρος στις παρυφές του Χόλιγουντ, ρίσκαρε καλώντας εννιά συνολικά ταινίες στο επίσημο πρόγραμμα και τελικά πέτυχε διάνα. Ο Τζόρτζ Κλουίνι, βλέπετε, δεν έφερε στη Μόστρα μόνο το χαμόγελο και τη λάμψη του, αλλά και αναμφισβήτητα την πλέον πολιτική ταινία της χρονιάς επιβεβαιώνοντας ότι το ντεμπούτο του *Εξομολογήσεις ενός Επικίνδυνου Μυαλού* δεν ήταν τυχαίο. Το *Goodnight and Good Luck*, αν και τοποθετημένο στην περίοδο που βασιλεύει ο μακαρθισμός, αποτελεί έναν εκπληκτικό αναχρονισμό και ένα ζοφερό καθρέφτη της διακυβέρνησης Μπους και την ίδια στιγμή μια από τις αιχμηρές αναλύσεις για την απαξίωση της τηλεόρασης ως εργαλείο πληροφόρησης. Η μέγιστη ωστόσο δικαίωση του Μίλερ ήρθε με το Χρυσό Λιοντάρι του Ανγκ Λι για το *Brokeback Mountain*, για πολλούς την πιο πλήρη δημιουργία του σπουδαίου σκηνοθέτη και σίγουρα κάτι περισσότερο από τη

μονοδιάστατη ετικέτα γκέι γουέστερν που προσπάθησαν να το κολλήσουν. Θυμίζουμε ότι την ταινία είχαν απορρίψει οι Κάνες επαναλαμβάνοντας την περσινή γκάφα τους με το *Μυστικό της Βέρα Ντρέικ* του Μάικ Λι. Όσο για το υπόλοιπο πρόγραμμα, οι γαλλικές συμμετοχές κράτησαν ψηλά τον πήχη με την αναπόληση του γαλλικού Μάη μέσα από τα μάτια του αυτόπτη μάρτυρα Φιλίπ Γκαρέλ (*Les Amantes Régulières*), τον μοντέρνο αναχρονισμό του Πατρίς Σερό (*Gabrielle*) και τη στιβαρή ματιά του Λοράν Καντέ (*Vers le Sud*) για άλλη μια φορά στον κόσμο της εργασίας, εδώ στους «εργάτες του έρωτα» στην Αιτή του '70 που όμως μοιάζει τόσο κοντινή και γνώριμη. Όσο για την Ασία, ο Τα-

κέσι Κιτάνο απογοήτευσε βαθιά με το ο-θεός-να-το-κάνει-φελινικό *Takeshis*, ευτυχώς όμως υπήρχε ο Παρκ Τσαν-Γουκ με το τελευταίο μέρος και ιδανικό κλείσιμο της «τριλογίας της εκδίκησης» *Sympathy for Lady Vengeance*, παραδόξως πιο κοντά στο μινιμαλιστικό κλίμα της αγαπημένης αρσενικής του εκδοχής *Sympathy for Mr. Vengeance*. Οι ανακαλύψεις βέβαια σε όλα τα φεστιβάλ του κόσμου περνούν μέσα από τα παράλληλα τμήματα και η Βενετία δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση. Η σοδειά μπορεί να μην ήταν μεγάλη σε μια χρονιά, έτσι και αλλιώς απογοητευτική για το σινεμά του κόσμου, αλλά τα διαμαντάκια υπήρξαν για όσους ήθελαν να ψάξουν. Κρατάμε τουλάχιστον ένα, το εντυπωσιακό *13*

(Tzemeti) από τη Γεωργία δια χειρός του 26χρονου Gela Bablani που φαίνεται να αγαπάει τόσο τους μεγάλους δημιουργούς της πατρίδας του όσο και το σινεμά της υψηλής αδρεναλίνης φτιάχνοντας ένα αριστοτεχνικής οικονομίας ασπρόμαυρο υπαρξιακό νουάρ. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι η ταινία κλείστηκε επιτόπου για το διαγωνιστικό του Σάντανς ενώ η ΜΚ2 του Μαρίν Καρμίτζ που έχει αναλάβει τις διεθνείς πωλήσεις οργάνωσε στο Τορόντο ανεπίσημες (βλέπε «παράνομες») προβολές για αγοραστές προκαλώντας ένα μίνι σκάνδαλο. Ο δρόμος προς τις ΗΠΑ που λέγαμε...

Λευτέρης Αδαμίδης

“Η ιστορία της πόλης, πορεύεται τα τελευταία 46 χρόνια παράλληλα και με την ιστορία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Αυτή η πολύχρωμη γιορτή του κινηματογράφου είναι η καλύτερη ευκαιρία, αφορμή και αιτία να ανακαλύψετε τη Θεσσαλονίκη, την πόλη με τα πολλά πρόσωπα. Όσοι την επισκέπτεστε για πρώτη φορά, όσοι έχετε ξαναέρθει, αλλά και οι ίδιοι οι κάτοικοί της.”

Δέσποινα Μουζάκη

Διευθύντρια του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΕΞΕΛΙΞΗ
ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ

στην υποκειμενικότητα της ανθρώπινης περιπέτειας και την αντικειμενικότητα της ώριμης σκέψης, στην ιστορική συνειδητότητα και την ενάργεια της μνήμης, οι εικόνες αυτού του ευφάνταστου ασιάτη γίνονται αληθινή απόλαυση στα μάτια και την ψυχή του δυτικού θεατή.

ΓΙΑ ΤΟΝ PATRICE CHÉREAU

Το 46ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης παρουσιάζει και τις εννιά ταινίες μεγάλου μήκους του Patrice Chereau θέλοντας να τιμήσει ένα σημαντικό, πρωτότυπο κι αεικίνητο δημιουργό. Ελπίζουμε πως το κοινό του Φεστιβάλ, έχοντας την ευκαιρία να δει συγκεντρωμένες όλες τις ταινίες του, θα μπορέσει να εκτιμήσει πολύ καλύτερα το ξεχωριστό ύφος και την ουσία της ουσία της προβληματικής του.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, ένα φεστιβάλ πρώτων και δεύτερων ταινιών στο διεθνές του τμήμα και πανόραμα της πρόσφατης παραγωγής στο ελληνικό, είναι εξ ορισμού αφιερωμένο στους νέους δημιουργούς και τη νέα δημιουργία. Πάνω σ' αυτήν ακριβώς την ιδιαιτερότητά του, οικοδομούμε μια συνολική, συνεπή και αναγνωρίσιμη ταυτότητα. Θέλουμε το Φεστιβάλ μας, με όλο και ευρύτερους τους διεθνείς του ορίζοντες, με σταθερή την εμμονή του στην ανεξάρτητη παραγωγή και τη νεανική δημιουργία, ευαίσθητο κάθε φορά στις νέες τάσεις και τις πρωτότυπες ιδέες, ανοικτό στον ζωντανό, δημιουργικό, τολμηρό διάλογο, να είναι το Φεστιβάλ του καινούργιου και του διαφορετικού.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΟΥ ΧΣΙΑΟ-ΧΣΙΕΝ

Το κοινό θα έχει την ευκαιρία να δει τις ταινίες ενός δημιουργού, ο οποίος διαθέτει την ικανότητα να παρασύρει τους θεατές του σε έναν κόσμο αδιάκοπης κίνησης: ανάμεσα στην αυτοβιογραφία και την κοινωνική καταγραφή,

ολόκληρης τριακονταετίας.

Ανάμεσα στις Αβύσσους του 1960 και τους Ισορροπιστές του 1991 θα γυρίσει *Τους βοσκούς της συμφοράς* (1967), με πρωταγωνιστή τον Λούμπεν-βοσκό που η τύχη του μοιάζει να αποτυπώνει την έλευση της δικτατορίας, τη *Gloria mundi* (1975) με πρωταγωνίστρια την τρομοκράτισσα που υποβάλλεται σε βασανιστήρια και τη *Φωτογραφία* (1986) που κωμικοτραγικά αποδίδει τη μοναχικότητα και την απελπισία του εξόριστου, ακόμα κι εκείνου που διαλέγει την εξορία του.

Ελπίζουμε πως μέσα από τις ταινίες το κοινό θα γνωρίσει καλύτερα το ταξίδι αυτού του μοναχικού έλληνα της διασποράς και θα συνομιλήσει με έναν κόσμο ανατρεπτικής ζωντανίας, κινηματογραφικής και κοινωνικής.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟ

Ο Γιώργος Πανουσόπουλος δεν είναι απλώς ένας άξιος σκηνοθέτης. Είναι ίσως ο μόνος κινηματογραφικός δημιουργός που είναι ικανός να παίξει το ρόλο του σκηνοθέτη μιας ταινίας αλλά και του διευθυντή φωτογραφίας, του κάμεραμαν, του μοντέρ, του σεναριογράφου και, φυσικά, του παραγωγού. Η επαγγελματική γνώση και η δεξιότητα που έχει αναπτύξει σε όλους αυτούς τους τομείς, συνθέτουν μια αντίληψη και ένα πάθος για τη δουλειά του που φέρνει στον νου αναγεννησιακή προσωπικότητα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ ΑΓΓΕΛΙΔΗ

Η εντελώς προσωπική, οριακή αφήγηση της Αντουανέττας Αγγελίδη αντλεί τα υλικά της από μια βαθιά γνώση του ευρωπαϊκού πολιτισμού, χωρίς να παραβλέπει το στοιχείο της εντοπιότητας και το ιδιαίτερο της γυναικείας κατάστασης. Αυτές οι πρώτες ύλες προς επεξεργασία, προς αποδόμηση, περιλαμβάνουν κείμενα, ταινίες, ζωγραφικούς πίνακες. Με τη ζωγραφική, όπως εξομολογείται η ίδια, η σχέση της είναι εξαιρετικά ισχυρή: «ο πρώτος τόπος μέσα από τον οποίο είχα την τύχη να νιώσω τη συμπύκνωση των πραγμάτων που τρέφουν τη ζωή μας».

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΪΤΖΟΥΝ ΣΟΥΤΖΟΥΚΙ

Στόχος μας είναι κυρίως να κάνουμε ευρύτερα γνωστό ένα σκηνοθέτη που δεν θεωρεί κανέναν κανόνα αμετακίνητο και επιτίθεται αδιάκοπα στα στερεότυπα, την ίδια στιγμή που εργάζεται μέσα στα πλαίσια ενός αυστηρού συστήματος παραγωγής. Γιατί αυτού του τύπου η ασταμάτητη αμφισβήτηση και εξέγερση ενάντια σε κάθε τι το προφανές, που περιέχονται στο έργο του Σουζούκι, είναι που λειτουργεί σαν οξυγόνο για την τέχνη του κινηματογράφου και την ανανεώνει.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΙΤΟΡΙΟ ΣΤΟΡΑΡΟ

Για το μέγεθος της καλλιτεχνικής του προσωπικότητας ακούγονται περίπου αυτονόητοι οι τίτλοι του μοναδικού εν ζωή διευθυντή φωτογραφίας που έχει βραβευθεί με τρία Όσκαρ και του δεύτερου Ευρωπαίου που έχει τιμηθεί για το σύνολο του έργου του από την American Society of Cinematographers. Η έκθεση φωτογραφίας του, συμπληρώνει το πορτραίτο του ανθρώπου και των αναζητήσεών του. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης φιλοξενεί την έκθεση φωτογραφίας του Βιτόριο Στοράρο δίνοντας στο ελληνικό κοινό τη δυνατότητα να γνωρίσει ακόμα μια πλευρά του ιδιοφυούς αυτού κινηματογραφιστή.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΤΙΝ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ

Τα σκηνικά μιας ταινίας φτιάχνονται για να ξηλωθούν, να κατεδαφιστούν - συχνά την επόμενη μέρα του γυρίσματος. Δεν έχουν την τύχη των πινάκων ζωγραφικής, των γλυπτών ή των αρχιτεκτονημάτων. Όμως από τη στιγμή που έχουν απαθανατιστεί στο σελιλόιντ ταινιών, όπως αυτές που περιλαμβάνονται στη φιλμογραφία του Ντιν Ταβουλάρη, παραμένουν ζωντανά, πολύ πιο ζωντανά από τα πραγματικά σκηνικά της ζωής μας. Οι ταινίες που αγαπάμε αποτελούν έναν προνομιακό χώρο στον οποίο αναφερόμαστε, ένα χώρο στον οποίο ζούμε, συχνά πιο αληθινό από το χώρο της ίδιας της ζωής μας. Και ο Ντιν Ταβουλάρης είναι αναμφισβήτητος ένας από τους κυριότερους αρχιτέκτονές του. Γι' αυτό τον τιμούμε και τον ευχαριστούμε από καρδιάς.

ΓΙΑ ΤΟΝ MICHAEL WINTERBOTTOM

Το σινεμά του Winterbottom αποτελεί ένα μοντέλο παραγωγής, όχι μόνο για την ταχύτητα διεκπεραίωσης κάθε ταινίας, αλλά και για την εφευρετικότητα με την οποία προσεγγίζει με μηδαμινά μέσα πολυδάπανους, συνήθως, κινηματογραφικούς τομείς, όπως είναι η επιστημονική φαντασία ή η ιστορική ταινία. Το 46ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης υποδέχεται τον σημαντικό αυτόν βρετανό δημιουργό, προβάλλοντας το σύνολο του κινηματογραφικού του έργου, όπως και την τελευταία απρόβλητη ακόμα στην Ελλάδα, ταινία του, *Tristram Shandy: A Cock and Bull Story*, ως ένα μικρό δείγμα της εκτίμησης σε ένα συνεχώς υπό ανανέωση φιλικό έργο, αναπόσπαστο τμήμα αυτού που αποκαλούμε σύγχρονο σινεμά.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΠΑΠΑΤΑΚΗ

Ο κόσμος του Νίκου Παπατάκη είναι ολότελα προσωπικός και ιδιόμορφος. Αποτελείται, κατ' αρχήν, από τις πέντε ταινίες που γύρισε ο ίδιος καλύπτοντας το χρονικό διάστημα μιας

“Καλώς ήλθατε στο 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

Καλώς ήλθατε στη Θεσσαλονίκη.

Ραντεβού στις αίθουσες προβολής!

Τα φώτα χαμηλώνουν...”

[ΧΟΥ ΧΣΙΑΟ ΧΣΙΕΝ]

Καφέ Λιμιέρ / Kohi jikou (Ιαπωνία-Ταϊβάν, 2004)

Η νεαρή δημοσιογράφος Γίοκο έχει μόλις επιστρέψει στο Τόκιο από ένα ταξίδι της στην Ταϊβάν, όπου έδωσε μαθήματα ιαπωνικών. Επισκέπτεται ένα βιβλιοπωλείο, αναζητώντας στοιχεία για έναν Ταϊβανό συνθέτη κλασικής μουσικής, που έζησε στην Ιαπωνία, τον Τζιανγκ Γουέν-γε. Ο ιδιοκτήτης του βιβλιοπωλείου Χατζίμε είναι φίλος της και έχει ένα παράξενο κόμπι: ηχογραφεί τους ήχους και τους θορύβους των τρένων. Η Γίοκο παίρνει το τρένο και πηγαίνει να συναντήσει τους γονείς της, για μια οικογενειακή τελετουργία στη μνήμη των νεκρών. Κατά τη διάρκεια του οικογενειακού γεύματος, τούς ανακοινώνει ότι είναι έγκυος και πως δεν σκοπεύει να παντρευτεί.

» *Κιné Φρίντα Λιάππα, 13:00*

Χαριτωμένο κορίτσι / Jiu shi liu-liu de ta (Ταϊβάν, 1980)

Η Παν Γουέν-τσι είναι το μοναδικό παιδί ενός αυστηρού βιομήχανου. Από την παιδική της ηλικία, όλη της η ζωή έχει καθοριστεί και σχεδιαστεί από τα πριν. Ακόμα και ο μελλοντικός της σύζυγος, που σπουδάζει στη Γαλλία και δεν τον έχει γνωρίσει ακόμα, έχει επιλεγεί από τον πατέρα της. Όταν η οικογένειά της αρχίζει να προετοιμάζει το γάμο της, χωρίς να την έχει ενημερώσει, η Γουέν-τσι αποφασίζει να περάσει ένα διάστημα περισυλλογής στο σπίτι μιας θείας της. Εκεί γνωρίζεται με τον Τα-κανγκ, έναν νεαρό πολιτικό μηχανικό που βρίσκεται στο ίδιο μέρος για δουλειές.

» *Κιné Φρίντα Λιάππα, 18:00*

Χαρούμενος άνεμος / Feng'er titacai (Ταϊβάν, 1981)

Ένα τηλεοπτικό συνεργείο φτάνει σ' ένα παραθαλάσσιο χωριό, για τα γυρίσματα μιας διαφημιστικής ταινίας για κάποιο απορρυπαντικό. Η Χσινγκ-χούι, φωτογράφος σκηνης, απομακρύνεται από τον τόπο των γυρισμάτων και περιπλανάται στο χωριό. Κάποια στιγμή βλέπει, πλάι σ' έναν πλανόδιο πωλητή, ένα νεαρό, τον Τσιν-τάι που παίζει φλογέρα. Κάτι πάνω του τραβά την προσοχή της. Αργότερα μαθαίνει πως ο νεαρός είναι τυφλός. Όταν επιστρέφει στην Ταϊπέι, όπου συζεί με τον Τσεν, τον σκηνοθέτη του φιλμ, συναντά τυχαία τον Τσιν-τάι...

» *Κιné Φρίντα Λιάππα, 23:00*

[ΠΑΤΡΙΣ ΣΕΡΟ]

Σαρκική εξάρτηση / Intimacy (Μ. Βρετανία-Γαλλία, 2000)

Ο Τζέι, ένας αποτυχημένος μουσικός που έχει εγκαταλείψει την οικογένειά του και τώρα εργάζεται ως μπάρμαν, υποδέχεται στο ακατάστατο διαμέρισμά του μια γυναίκα. Όπως κάθε Τετάρτη, το ταξί την περιμένει απέξω. Χωρίς να μιλήσουν σχεδόν καθόλου, οι δυο τους κάνουν άγριο σεξ. Ύστερα, εκείνη φεύγει. Μια μέρα, ο Τζέι αισθάνεται την ανάγκη να μάθει την ταυτότητα της άγνωστης ερωμένης του...

» *Κιné Φρίντα Λιάππα, 15:30*

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

Βιτόριο Στοράρο

Κινηματογραφιστής (Πρόεδρος)

Ρώμη, 1940. Σπούδασε φωτογραφία στο Centro Sperimentale di Cinematografia. Έχει συνεργαστεί με σκηνοθέτες όπως οι: Μπερνάρντο Μπερτολούτσι, Ντάριο Αρτζέντο, Φράνσις Κόπολα, και Κάρλος Σάουρα. Έχει κερδίσει τρία βραβεία Όσκαρ για τις ταινίες *Αποκάλυψη τώρα*, *Οι Κόκκινοι* και *Ο τελευταίος αυτοκράτορας*.

Έγραψε την τριλογία *Storaro: Γράφοντας με φως*, στην οποία βασίζεται η έκθεση φωτογραφίας του. Το όνειρό του είναι να πετύχει την αναγνώριση του όρου «Δημιουργός Φωτογραφίας» για όλους τους κινηματογραφιστές του κόσμου. Θεωρείται από τους κορυφαίους κινηματογραφιστές στον κόσμο σήμερα.

Νατάσα Ρενιέ

Ηθοποιός

Σπούδασε δραματικές τέχνες στο INSAS των Βρυξελλών και τραγούδι με την Joëlle Vautier και την Raymonde Viret. Έχει εμφανιστεί σε ταινίες σκηνοθετών όπως οι Ερίκ Ζονκά, Πασκάλ Μπονιτσερ, Εμανιέλ Μπουρντιέ, Σαντάλ Ακερμάν και Φρανσουά Οζόν. Το 1997 έλαβε τα βραβεία Jean Vigo και Jean

Carmet για το ρόλο της στην ταινία *Encore* του Πασκάλ Μπονιτσερ. Το 1998 έλαβε το βραβείο καλύτερης ηθοποιού για το ρόλο της στην ταινία *Η ονειρεμένη ζωή των αγγέλων* του Ερίκ Ζονκά, για τον οποίο έλαβε επίσης το Ευρωπαϊκό Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού και το Σεζάρ Μεγαλύτερης Ελπίδας.

Ούλρικ Φέλσπεργκ

Παραγωγός

Από την αρχή της δεκαετίας του '80, διετέλεσε παραγωγός και συμπαραγωγός περισσότερων από 60 ταινίες, συνεργαζόμενος με σκηνοθέτες όπως οι: Τομάς Γκουτιέρρες-Αλέα, Τζούλιαν Τεμπλ, Στίβεν Φρίαρς και Κάρλος Σάουρα.

Ήταν παραγωγός 9 ταινιών του Βιμ Βέντερς, μεταξύ των οποίων του *Million Dollar Hotel* (Αργυρή Άρκτος, Βερολίνο 2000), καθώς και το *Πέρα από τα σύννεφα* των Βιμ Βέντερς και Μικελάντζελο Αντονιόνι. Ήταν παραγωγός του *Buena Vista Social Club* που έλαβε το Ευρωπαϊκό Βραβείο Καλύτερου Ντοκιμαντέρ για το 1999. Το 2000 ήταν υποψήφιος για Όσκαρ ως παραγωγός του *Buena Vista Social Club*.

Λοτζ Κέριγκαν

Σκηνοθέτης

Ο Λοτζ Κέριγκαν ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη. Σκηνοθέτησε τις ταινίες *Κόντρα Ξύρισμα* (1994), *Κλερ Ντόλαν* (1998) και *Keane* (2004), οι οποίες απέσπασαν θετικές κριτικές.

Λεονάρδο Γκαρσία Τσάο

Κριτικός Κινηματογράφου

Πόλη του Μεξικού. Κριτικός κινηματογράφου και τέως ανταποκριτής του «Variety» στο Μεξικό, διετέλεσε διευθυντής προγράμματος του Φεστιβάλ της Γουαδαλαχάρα. Είναι ο κριτικός κινηματογράφου της μεγάλης μεξικανικής ημερησίας εφημερίδας «La Jornada». Διδάσκει κινηματογράφο στο Centro de Capacitacion Cinematografica και έχει τον ρόλο του συμβούλου σε διάφορα διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου.

κικής ημερησίας εφημερίδας «La Jornada». Διδάσκει κινηματογράφο στο Centro de Capacitacion Cinematografica και έχει τον ρόλο του συμβούλου σε διάφορα διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου.

Αντουανέττα Αγγελίδη

Σκηνοθέτις

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Ζωγραφίζει από πάντα. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, σκηνοθεσία και μοντάζ στο Institut des Hautes Etudes Cinématographiques (IDHEC) στο Πα-

ρίσι και θεωρία κινηματογράφου με τον Christian Metz, στην École des Hautes Etudes en Sciences Sociales. Διδάσκει Κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας.

Σοτιγκί Κουγιατέ

Ηθοποιός, Θεατρικός Σκηνοθέτης

Μπαμάκο, Μάλι, 1936. Διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής του Μπαλέτου και του Θεάτρου του Βόλτα. Συνεργάζεται με τον Πίτερ Μπρουκ εδώ και 20 χρόνια. Έχει ανεβάσει θεατρικά έργα στην Ευρώπη και στην Αφρική, πολλά από τα οποία διασκεύασε ή έγραψε ο ίδιος, και είναι ιδρυτής του Θεάτρου Μαντέκα

στο Μπαμάκο. Ως ηθοποιός, έχει εμφανιστεί σε ταινίες, τηλεταινίες και τηλεοπτικές σειρές. Έχει λάβει διεθνείς διακρίσεις και βραβεία για το έργο του ως ηθοποιός.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ FIPRESCI

Kirill RAZLOGOV

Ρωσία (Πρόεδρος)

John HARKNESS

Καναδάς

Loukas KATSIKAS

Ελλάδα

Magda MIHAILESCU

Ρουμανία

Annika GUSTAFSSON

Σουηδία

Η κόλαση μέσα μας / L'enfer

του Danis Tanovic (Γαλλία-Ιταλία-Βέλγιο-Ιαπωνία, 2005)

[ΤΑΙΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ]

Ένα σενάριο φοδραρισμένο με τα υλικά της ποίησης και της αλληγορίας ανιχνεύει το κρυφό βασίλειο των αισθήσεων, των προαισθημάτων, των αμφιβολιών, της τύχης και του μοιραίου, του διφορούμενου και της σχετικότητας των πραγμάτων, της ηθικής αγωνίας. Και ο κόσμος του Κριστόφ Κισλόφσκι, όπως τον αποτύπωσε λίγο πριν τον θάνατο του –μαζί με τον στενό του συνεργάτη Κριστόφ Πιέζεβιτς– στην ιστορία της Κόλασης αναδύεται με λεπτότητα και ανατομική ακρίβεια για να θυρματίσει κάθε βεβαιότητα της ανθρώπινης ύπαρξης.

Ποιος θα τολμούσε να κινηματογραφήσει έναν τέτοιο κόσμο, εκτός από τον ίδιο τον δημιουργό του; Ο Βόσνιος Ντάνι Τάνοβιτς, σκηνοθέτης της οσκαρικής και σαρδόνια αντιπολεμικής σάτιρας *No man's land*, αντιμετώπισε την πρόκληση και προς έκπληξη πολλών δεν έπεσε στο κενό. Το αντίθετο μάλιστα. Έχοντας στα χέρια του μια οικογενειακή τραγωδία με αποχρώσεις ψυχολογικού θρίλερ, κατάφερε να υπογράψει μια υπαινικτική και πολυεπίπεδη σπουδή πάνω στη δικαιοσύνη με αρκετή γυμναστική για το μυαλό.

Η Κόλαση μέσα μας είναι μια ιστορία για την ανάμνηση ενός παιδικού τραύματος που επιστρέφει αθόρυβα και απρόσκλητα, για να φανερώσει το αληθινό του νόημα. Για μια θύελλα που ξέσπασε πριν από είκοσι

Η Κόλαση μέσα μας είναι μια ιστορία για την ανάμνηση ενός παιδικού τραύματος που επιστρέφει αθόρυβα και απρόσκλητα, για να φανερώσει το αληθινό του νόημα.

χρόνια, οδηγώντας έναν πατέρα στην αυτοκτονία, καθλώνοντας μια μητέρα στην αναπηρική καρέκλα και αποξενώνοντας για πάντα τρεις αδελφές: την Σόφι, την Σελίν και την Αν. Σήμερα, το μόνο κοινό που έχουν είναι εκείνο το επιμελώς θαμμένο μυστικό και η αδυναμία τους –εξαιτίας του– να βιώσουν έστω και μια στιγμή ευτυχίας. Η ξαφνική εισβολή ενός γοητευτικού ξένου στη ζωή τους θα τις φέρει ξανά κοντά και αντιμετώπιζοντας με το πώς και το γιατί εκείνου του οδυνηρού συμβάντος.

Η αποκάλυψη της πραγματικής αλήθειας θα έρθει σαν κεραυνός στο τέλος της ταινίας κι αφού έχουμε λύσει το παζλ της ιστορίας το οποίο στήνει έξυπνα, επεισοδιακά και ελλειπτικά ο Τάνοβιτς, καλώντας μας να συνθέσουμε τα κομμάτια του από την αρχή. Η καλειδοσκοπική αφήγηση, τα πωγωνίσματα στο χρόνο, οι αναπάντεχες συνδέσεις προσώπων και ιστοριών, οι σχεδόν νωθροί ρυθμοί, οι χρωματικοί συμβολισμοί στα σκηνικά και τα ρούχα, όλα κουργιζονται στην εντέλεια με τη μαστοριά ενός ωρολογοποιού, ο οποίος γνωρίζει καλά τη μηχανική των γρίφων που είναι η ανθρώπινη κατάσταση. Μαζί με τις παθιασμένες ερμηνείες των διάσημων Γάλλων πρωταγωνιστών του (Εμανουέλ Μπεάρ, Καρίν Βιάρντ, Μαρί Γκιλέν, Ζακ Γκαμπλέν, Γκιγιόμ Κανέ και σε μικρότερη διάρκεια εμφανίστηκαν η Καρόλ Μπουκέ και ο Ζαν Ροσφόρ), την σχεδόν προφητική μουσική του Ντούσκο Σέγκβιτς και του ίδιου του Τάνοβιτς, αλλά και το καλογαλισμένο οπτικό της στυλ, η *Κόλαση μέσα μας* έχει να επιδείξει πολλές θετικές περγαμνές.

Και η κόλαση, πού βρίσκεται; Μόνο μέσα μας, πιστεύει ο Τάνοβιτς. Είναι εκεί για να μας καταστρέφει αλλά και να μας θυμίζει τον παράδεισο. Αρκεί ένα μικρό σπρώξιμο για να βρεθεί κάποιος έξω από το σκοτεινό της δωμάτιο. Σαν το νεογνό πουλάκι που σπρώχνει με πείσμα τα αβγά των αδελφών του έξω από τη φωλιά, στην εναρκτήρια σκηνή των τίτλων. Τι θα συμβεί μετά, είναι μια άλλη ταινία.

Τ.Π.

» *Ολύμπιον, 20:30*

Oldboy

του Park Chan-wook (N. Κορέα, 2003)

Ένα αισθητικό αριστούργημα που κρύβει μέσα του εικόνες άκρατης ωμότητας, χορογραφημένης βίας, εκστατικής τρέλας αλλά και λυρικής ποίησης.

Το χαρακτήρισαν καφκικό εφιάλτη, σύγχρονη παραλλαγή του μύθου του Οιδίποδα, διεστραμμένο ρομάντσο, παρανοϊκό θρίλερ, ταινία εξωτικού τρόμου, δείγμα μεταμοντέρνου μηδενισμού, αλληγορία για τη σύγχρονη Κορέα, επίδειξη σκηνοθετικής βιρτουοζιτέ και πολλά ακόμα. Κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ των Κανών το 2004, αλλά κυρίως τα διθυραμβικά σχόλια των κριτικών του καινούριου, που έβαλαν το όνομα του Παρκ Τσαν Γου δίπλα σε αυτά των μεγάλων πρωτοπόρων της κινηματογραφικής εικόνας. Μύθος ή πραγματικότητα;

Το *Old Boy* είναι εδώ για να λύσει τυχόν απορίες ή να περιπλέξει ακόμα περισσότερο την αιγιματική του ποιότητα. Δεύτερο μέρος μιας τριλογίας πάνω στο θέμα της εκδίκησης (μαζί με τα *Sympathy for Mr Vengeance* και *Sympathy for Lady Vengeance*) και βασισμένο στο ομώνυμο γαπωνέζικο manga των Minegishi Nobuaki - Tsuchiya Garon, το *Old Boy* ξεκινάει με ένα μυστήριο και καταλήγει σαν μια κλασική τραγωδία, α-

φού στο μεταξύ μας έχει παραδώσει γυμνή στο πιάτο την ανθρώπινη καρδιά.

Ο αφηγηματικός και σκοτεινός του λαβύρινθος έχει αφετηρία μια βροχερή νύχτα στη Σεούλ, κάπου στα τέλη του 1980. Ένας μεθυσμένος και μάλλον αποκρουστικός τύπος, συλλαμβάνεται και κρατείται από την αστυνομία για αλητεία, φρονώντας στην πλάτη φτερά αγγέλου, δώρο για τα γενέθλια της κόρης του, τα οποία έχασε. Λίγο μετά πέφτει θύμα απαγωγής από αγνώστους και για 15 χρόνια παραμένει έγκλειστος σε ένα τρισάθλιο κελί, χωρίς καμία εξήγηση. Όταν τον αφήνουν ελεύθερο (και εξοπλισμένο με χρήματα, κινητό τηλέφωνο και ακριβά ρούχα) είναι πια ένας μοντέρνος Μόντε Χρίστο που διψάει για εκδίκηση, αφού πρώτα λύσει το μυστήριο του ποιος και γιατί ενορχήστρωσε την τιμωρία του. Η απάντηση θα έρθει στο τέλος, από ένα συμβάν της εφηβικής σχολικής του ζωής, αφού πρώτα πληρώσει ένα ακόμα τρομερό τίμημα, ίσως το μεγαλύτερο του ζωντανού εφιάλτη που δεν τον αφήνει να ξυπνήσει.

Κλειστοφοβικό και υπνωτικό, εμμοιοληπτικό και συχνά άσπλαχνο απέναντι στους ήρωές του (ρεσιτάλ ερμηνείας από τον πρωταγωνιστή καθώς μετατρέπεται από loser σε μια κινούμενη μανία στα όρια της ψύχωσης), το αμοραλιστικό παραμύθι του Παρκ Τσαν Γου είναι ένα αισθητικό αριστούργημα που κρύβει μέσα του εικόνες άκρατης ωμότητας, χορογραφημένης βίας, εκστατικής τρέλας αλλά και λυρικής ποίησης: ένα κορίτσι που διαβάζει Σύλβια Πλαθ, η βρώση ενός ζωντανού χταποδιού, μια αγκαλιά στο χιόνι, ο ακρωτηριασμός μιας γλώσσας... Όλες χωράνε στο στιλιστικό κέντημα του Κορεάτη δημιουργού που με το φρενήρες μοντάζ, τους hi-tech πειραματισμούς, τις δαιδαλώδεις διαδρομές στο χρόνο και τη μουσική του πανδαισία (από techno/industrial ήχους έως τις «Τέσσερις Εποχές» του Βιβάλντι) δεν μας αφήνει στιγμή σε ησυχία, τεστάροντας διαρκώς τις αντοχές μας. Ψυχολογικές, διανοητικές αλλά και σωματικές. Άλλωστε όπως έχει δηλώσει ο Παρκ Τσαν Γου: «Απεχθάνομαι τις ταινίες που ωθούν τον θεατή σε μια παθητικότητα. Αν χρειάζεσαι αυτό το είδος της παρηγοριάς, δεν καταλαβαίνω γιατί να μην πας σε ένα spa».

Τ.Π.

» *Κιné Φρίντα Λιάπνα, 20:30*

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΤΗΝΙΣΤΙΚΟ

[ΜΑΪΚΑ ΓΟΥΪΝΤΕΡΜΠΟΤΟΜ]

Στα σύνορα του κόσμου

In this world (M. Βρετανία, 2002)

Ο Τζαμάλ κι ο Ξάδελφός του Εναγιάτ είναι Αφغانοί πρόσφυγες στο Πακιστάν. Κάνουν 10 μέρες μέχρι να βρουν ένα λεωφορείο που πηγαίνει για Τεχεράνη, πέφτουν όμως πάνω σε μπλόκο, συλλαμβάνονται και αποστέλλονται πίσω στο Πακιστάν. Αυτή τη φορά ξεκινούν για την Τεχεράνη κάνοντας μια αφαγορευμένη διαδρομή και κρυμμένοι σ' ένα φορτηγό με φρούτα, περνούν τα ορεινά σύνορα...

» *Πλατεία-Odeon, 17:30*

9 songs (M. Βρετανία, 2004)

Ο Ματ, ένας νεαρός μελετητής των παγετώνων, ίπταται πάνω από τα απέραντα, σιωπηλά παγόβουνα του Νότιου Πόλου, καθώς θυμάται την ερωτική του ιστορία με τη Λίζα. Γνωρίστηκαν σε μια πολυπληθή ροκ συναυλία στην απέραντη αίθουσα του Brixton Academy του Λονδίνου. Το τέλος της νύχτας τους βρίσκει μαζί στο κρεβάτι. Για πολλούς μήνες έχουν μια αμοιβαία, γεμάτη πάθος σεξουαλική σχέση, της οποίας τα διάφορα στάδια εκτίθενται σε αντίστιξη με εννέα τραγούδια σε ζωντανή εκτέλεση. Στο τέλος, η ερωτική τους ιστορία φθίνει, ο Ματ πηγαίνει μόνος του στις συναυλίες και η Λίζα επιστρέφει σπίτι της στην Αμερική.

» *Πλατεία-Odeon, 22:30*

Θέλω

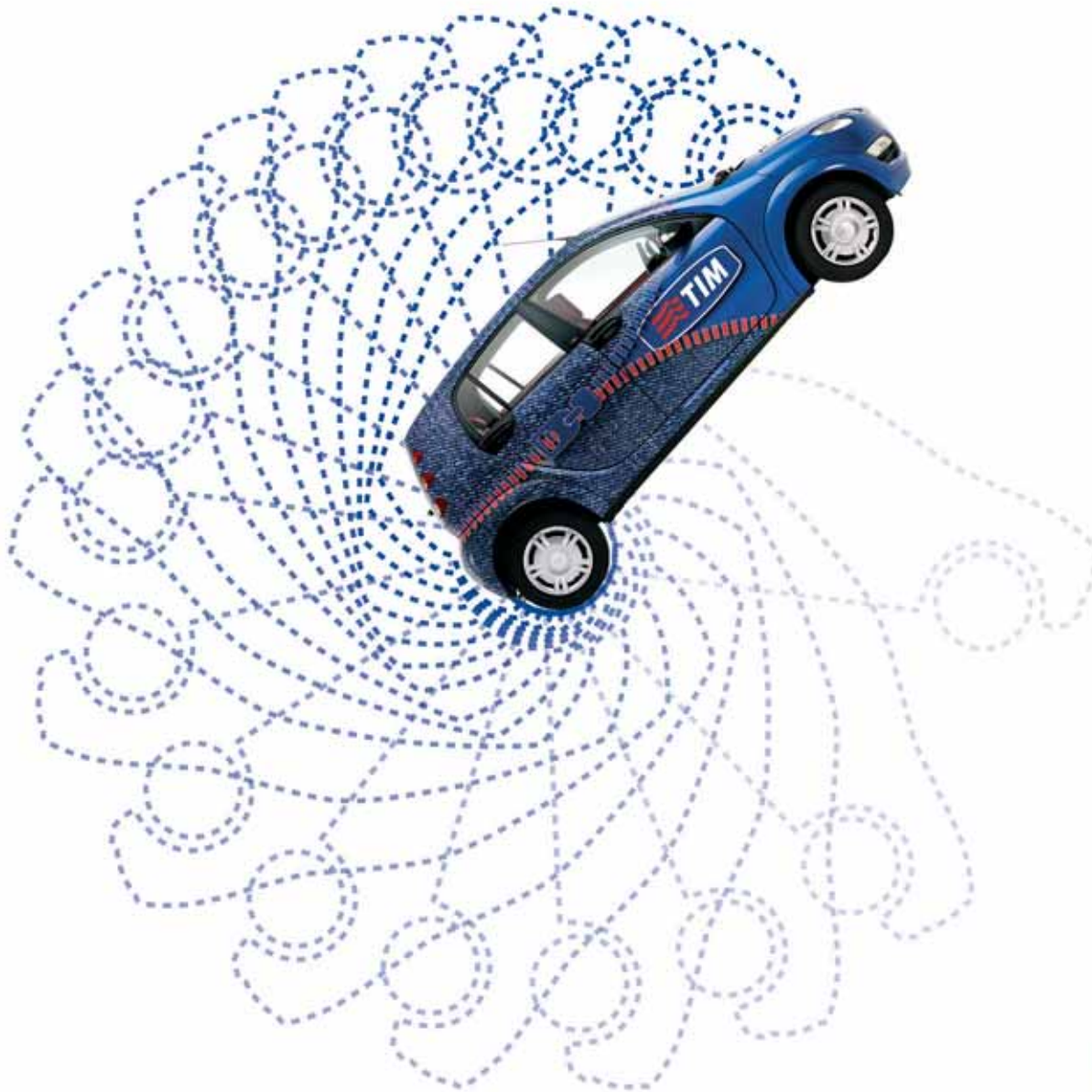
να κερδίσω ένα
smart forfour.

Κάν' το δικό σου τώρα που γυρίζει!

Στείλε τώρα κενό SMS* στο 4444

Η TIM χαρίζει ένα smart forfour τη μέρα, κάθε μέρα!
Ισχύει για συνδρομητές καρτοκινητής και συμβολαίου TIM.
Από 24/10/05 έως 22/12/05

*χρέωση 0,90€/SMS + ΦΠΑ

Δεν υπάρχουν όρια.

Μια εικόνα του πιο ελπιδοφόρου τμήματος της σύγχρονης ιρλανδικής κινηματογραφίας παρουσιάζουν οι ταινίες του αφιερώματος.

Στο περιθώριο της βρετανικής κινηματογραφίας, ο ιρλανδικός κινηματογράφος –λόγω γλώσσας– πάντα πρόσφερε ηθοποιούς και σκηνοθέτες στο βρετανικό σινεμά. Σ' αυτό το αφιέρωμα, μέσα από τις πέντε ταινίες που το αποτελούν (συν την έκτη του διεθνούς διαγωνιστικού με τίτλο *Το κορίτσι ταξιδιώτης*), έχουμε την ευκαιρία να δούμε την άλλη του πλευρά, τη λιγότερο εμφανή: αυτή των νεαρών και πολλές φορές πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών.

Στο έργο τους μπορούμε να αναγνωρίσουμε τους φόβους, τις αγωνίες, τις ελπίδες του σύγχρονου ανθρώπου. Οι ταινίες παρουσιάζουν εικόνας μια εσωτερικής πραγματικότητας με τα μέσα και τους τρόπους του πειραματικού κινηματογράφου (*Sugar*). Απεικονίζουν τα ερωτικά ήθη, τις μικρές τραγωδίες του έρωτα αλλά και τις χαρές του όπως η ρομαντική κομεντί *Goldfish Memory*. Είναι τοιογραφίες της νυχτερινής ζωής όπου εκτονώνονται τα συναισθήματα και οι εντάσεις που η καθημερινότητα προκαλεί (*The Halo Effect*). Επιπλέον, στις ταινίες αυτές θα βρούμε την επιστροφή στο παρελθόν της παιδικής ηλικίας, όχι ως νοσταλγία αλλά σαν μια προσπάθεια συμφιλίωσης με τα τραύματά της (*Mickybo And Me*). Και τέλος υπάρχουν και συγκλονιστικές περιγραφές μιας ζωής στα όρια, μιας ζωής υπό προθεσμία (*Adam and Paul*).

Ζάχαρη / Sugar

των Reynold Reynolds, Patrick Jolley (Ιρλανδία-ΗΠΑ, 2005)

Η ταινία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια ψυχολογική ταινία τρόμου.

Σ' ένα εξαθλιωμένο διαμέρισμα μια γυναίκα ξεπροβάλλει μέσα από ένα μικρό ψυγείο. Ανακαλύπτει ένα πτώμα που ίσως είναι το δικό της πτώμα. Η αφήγηση μετατοπίζεται χρονικά και παρακολουθούμε την ίδια γυναίκα λίγο καιρό πριν. Έχει φθάσει στην πόλη χωρίς να γνωρίζει κάποιον. Μετακομίζει σ' ένα διαμέρισμα που είναι γεμάτο από τα υπάρχοντα του προηγούμενου ενοίκου. Αυτός φαίνεται ότι έχει εξαφανιστεί χωρίς να αφήσει κάποιο ίχνος, ενώ ο αυτόματος τηλεφωνητής είναι γεμάτος μηνύ-

ματα προς αυτόν. Σιγά-σιγά η γυναίκα έχει την πεποίθηση ότι ο παλιός ενοίκος του διαμερίσματος είναι ακόμη εδώ, ότι κρύβεται κάπου μέσα στο διαμέρισμα. Καθώς οι μέρες περνούν η γυναίκα έχει την έντονη αίσθηση ότι παρακολουθείται. Προσπαθεί μάταια να καθαρίσει το διαμέρισμα και παρακολουθεί τις σκιές των ανθρώπων που κινούνται έξω. Τελικά, αρχίζει να ονειρεύεται και τα όνειρά της σιγά-σιγά αρχίζουν να εισχωρούν στον πραγματικό κόσμο. Σε λίγο η διάκριση ανάμεσα στον πραγματικό κόσμο και τον φανταστικό είναι χωρίς νόημα: οι δύο κόσμοι συγχωνεύονται.

Η ταινία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια ψυχολογική ταινία τρόμου. Η απομόνωση, η κλειστοφοβία, η μοναξιά προκαλούν τον τρόμο και το φόβο και οδηγούν στην παράνοια. Η κλειστοφοβική της ατμόσφαιρα αλλά και το οπτικό της ύφος τη φέρνουν κοντά στις ταινίες του Polanski, *Repulsion* και *Le Locataire* και στο *Eraserhead* του David Lynch. Παρόλα αυτά η ταινία είναι γεμάτη από αναφορές στο πειραματικό σινεμά.

Δ.Μ.

Ciné Σταύρος Τορνές, 18:30

ΝΕΟΣ ΔΑΝΕΖΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Το αφιέρωμα στο Νέο Δανέζικο κινηματογράφο είναι μια απρόσμενη ευκαιρία γνωριμίας με την πιο δυναμική κινηματογραφία που υπάρχει σήμερα στο χώρο της Γηραιάς Ηπείρου.

Οι ταινίες που συγκροτούν το αφιέρωμα καλύπτουν έναν ευρύ χώρο αποκαλύπτοντας τόσο τις θεματικές εμμονές (η οικογένεια) όσο και τις ανήσυχες απόψεις για τη φόρμα (το Δόγμα). Υπάρχουν σ' αυτό το αφιέρωμα γλυκόπικρες κωμωδίες όπως *Τα μήλα του Αδάμ* του Andres Thomas Jensen που αρθρώνουν ένα θεολογικό λόγο πάνω στην πάλη του Καλού και του Κακού. Επίσης, ταινίες που φλερτάρουν με τα κινηματογραφικά είδη: όπως η επιστημονική φαντασία στην ταινία *Allegro* του Cristoffer Boe που εστιάζει στα ανοικτά τραύματα της μνήμης. Ή η γκανγκστερική ταινία *Είμαι ο άγγελος του Θανάτου-Pusher III* του Nicolas Winding Refn, μια σπουδή πάνω σ' ένα βίαιο πρόσωπο. Ή ακόμα, το μελόδραμα *Ο Κινέζος* του Henrik Ruben Genz, μια ταινία για τις απρόοπτες περιπέτειες που μπορεί να προκύψουν από την επαφή μας με έναν άλλο πολιτισμό.

Τέλος, στις ταινίες του αφιερώματος θα βρούμε αυτές που επικεντρώνονται σε σύγχρονα ζητήματα όπως η κρίση της μεσοαστικής τάξης και της μέσης ηλικίας, αλλά και το ζήτημα της πολιτικής τρομοκρατίας στην ταινία *Ανθρωποκτονία* του Per Fly ή των διαστάσεων που μπορεί να προσλάβει η βία στο εσωτερικό μιας οικογένειας στην ταινία *Ουκ επιθυμώσεις την γυναίκα του πλησίον σου* της Sussane Bier. Τέλος θα βρούμε και ταινίες που ανήκουν στη σχολή του Δόγματος όπως είναι η περίπτωση της ταινίας *Στα δικά σου χέρια* της Annette K. Olsen, μια ταινία που εκκινεί ως ένα δράμα εσωτερικών χώρων αλλά προσλαμβάνει τις διαστάσεις μιας αληθινής τραγωδίας.

Ο Κινέζος / Kinamand

του Henrik Ruben Genz (Δανία, 2005)

Ο Keld Decker είναι υδραυλικός. Η ζωή του έχει τελματώσει κι αυτός μοιάζει αδύναμος να αντιδράσει: η γυναίκα του τον έχει εγκαταλείψει και ο ίδιος αδιαφορεί πλήρως για τη δουλειά του. Ο Keld αρχίζει να συχνάζει σ' ένα κινέζικο εστιατόριο κι εκεί γίνεται φίλος με τον ιδιοκτήτη, τον Feng. Αρχηγός μιας πολυμελούς οικογένειας κινέζων μεταναστών ο Feng θα προτείνει στον Keld να παντρευτεί με λευκό γάμο την αδελφή του Ling, για να μπορέσει αυτή να αποκτήσει την άδεια παραμονής. Μετά από κάποιους δισταγμούς ο Keld θα δεχτεί και μια εντυπωσιακή γαμήλια τελετή θα οργανωθεί. Ο Keld και η Ling μένουν πλέον μαζί κι σταδιακά μια οικειότητα αρχίζει να αναπτύσσεται μεταξύ τους. Ο Keld γρήγορα θα βρεθεί αντιμέτωπος με τα αισθήματα του έρωτα. Μ' έναν ανάλογο τρόπο και η Ling φαίνεται να του ανταποδίδει αυτά τα συναισθήματα. Όμως η πραγματικότητα είναι απρόβλεπτη και σύντομα ο Keld θα αναγκαστεί να αναμε-

Η ταινία, τυπική και συμβατική στη δραματική της πλοκή, παρόλα αυτά αναδεικνύει τη θερμή συναισθημάτων μεταξύ των ηρώων της.

τηθεί με μια από τις πιο δυσάρεστες όψεις της. Η ταινία ανήκει σε μια ομάδα δυτικών ταινιών που προτείνουν ως λύση στη διαρκώς αυξανόμενη ανία και τη βύθιση στο τέλμα, την επαφή μ' ένα μακρινό πολιτισμό (ενδεικτική είναι και η ταινία *Ιταλικό για αρχάριους*). Το πλαίσιο στο οποίο διαδραματίζεται η αφήγηση μοιάζει να αντανάκλα το πνεύμα των καιρών: μια νεαρή μετανάστρια από την Κίνα προσπαθεί να εξασφαλίσει μέσα από ένα λευκό γάμο, την πολυπόθητη άδεια παραμονής. Όμως η σκηνοθεσία επιλέγει να εστιάσει στο πρόσωπο αυτού του αποτυχημένου στη ζωή μελαγχολικού μεσήλικα. Η επαφή του μ' έναν άλλο πολιτισμό λειτουργεί αναζωογονητικά πάνω του. Η αφήγηση είναι χωρισμένη σε κεφάλαια, το καθένα με μια φράση στα κινέζικα –καλημέρα, είμαστε μια οικογένεια, θέλεις να παντρευτούμε, πώς αισθάνεσαι; λυπάμαι, σ' αγαπώ– που περιγράφουν τόσο τις φάσεις μιας σχέσης όσο και τα στάδια αλλαγών του ήρωα. Η ταινία τυπική και συμβατική στη δραματική της πλοκή, παρόλα αυτά αναδεικνύει τη θερμή συναισθημάτων που δημιουργούνται μεταξύ αυτού του θλιμμένου μεσήλικα και της απροσδόκητα γοητευτικής μετανάστριας. Ο σκοτεινός τόνος με τον οποίο κλείνει η ταινία δεν μπορεί να σκιάσει τη θερμή αίσθηση και τη χημεία των δύο πρωταγωνιστών (στο ρόλο της κινέζας μετανάστριας η ηθοποιός του *The Pillow Book* Vivian Wu). Η ταινία βραβεύτηκε με το βραβείο της Οικουμενικής Επιτροπής και αυτό της FIPRESCI στο φεστιβάλ του Karlovy Vary.

Δ.Μ.

Ciné Τζον Κασσαβέτης, 15:30

Υπάρχουν σ' αυτό το αφιέρωμα όψεις από το ένδοξο παρελθόν, με την κλασική και πάντα επίκαιρη ταινία του Bunuel *Los Olvidados* για τους «καταραμένους» των πόλεων και το γυναικείο μελόδραμα *Σαλόν Μέξικο*. Παράλληλα, παρουσιάζονται άγνωστες και δυσπρόσιτες ταινίες όπως οι κλασικές πειραματικές ταινίες *Η μυστική συνταγή* και *Οι κάκτοι*, που εικονογραφούν μ' ένα μοναδικό τρόπο την ψυχή μιας χώρας.

Αυτό το αφιέρωμα συστήνει σημαντικούς δημιουργούς, άγνωστους στο ελληνικό κοινό, όπως είναι ο Paul Leduc με τις αντισυμβατικές βιογραφίες του Φρίντα και Ακατάβλητο Μεξικό.

Σημαντική θέση στο αφιέρωμα κατέχουν πολιτικές ταινίες που περιγράφουν είτε τραγικά συμβάντα από την ταραχώδη πολιτική ιστορία της χώρας όπως το *Κανόνα*, είτε τις παράπλευρες τραγικές επιπτώσεις μιας καταστροφικής πολιτικής όπως οι *Αθώες φωνές*.

Θα βρούμε επίσης μεγάλες εισπρακτικές επιτυχίες όπως η «αιρετική» ταινία *Το πάθος του πάτερ Αμάρο*, αλλά και καλλιτεχνικές επιτυχίες όπως το *Battle In Heaven*, μια ταινία για την ενοχή.

Τέλος, υπάρχει και η άγνωστη (και όχι τόσο άγνωστη) πλευρά των νέων δημιουργών του σήμερα, όπως του Guillermo del Toro με την cult ταινία *Κρόνος* και την ιδιαίτερη ταινία φαντασμάτων *Στη ράχη του διαβόλου*, ή του Alfonso Cuaron με την ερωτική κωμωδία *Μόνο με το ταίρι σου* και την ερωτική τραγωδία *Θέλω και την μαμά σου*.

Και τέλος, στο αφιέρωμα υπάρχει και ένας σεναριογράφος δημιουργός, ο Guillermo Arriaga με τις συνεργασίες του *Χαμένες αγάπες* του Alejandro Gonzalez Inarritu και *Οι τρεις ταφές του Μελκιάδους* *Εστράντα* του Tommy Lee Jones.

Δημήτρης Μπάμπας

Σαλόν Μέξικο Salon México

του Emilio Fernandez (Μεξικό, 1948)

Η ταινία ανήκει στο είδος του γυναικείου μελοδράματος, μια προσαρμογή στο λατινοαμερικάνικο κοινωνικό περιβάλλον του ύφους και των αφηγηματικών τρόπων των ταινιών του Douglas Sirk. Το κεντρικό πρόσωπο, η Mercedes, στιγματίζεται από τη θυσία: όλη της η ζωή περιστρέφεται στο πώς θα διασώσει την αδελφή της από τη μιζέρια και την εξαθλίωση. Αν και η αφέλεια και η αθωότητα που χαρακτηρίζουν την ταινία φαντάζουν σήμερα λίγο παρωχημένα, τα συναισθήματα που προκαλούνται στο θεατή εξακολουθούν να είναι ισχυρά και έντονα. Άξιος επισήμανσης είναι ο τόπος όπου διαδραματίζεται η αφήγηση: το Salon Mexico είναι το club που έδωσε τον τίτλο στο ομώνυμο ορχηστικό έργο του μεγάλου αμερικανού σκηνοθέτη Aaron Copland. Οι όψεις της νυχτερινής ζωής, οι μουσικές που ακούγονται, το κλίμα διονυσιασμού το οποίο διαρκώς υπάρχει, δημιουργούν μια αντίθεση με το πνεύμα της θυσίας, εγκαρτέρησης και αυταπάρησης που χαρακτηρίζει την ηρωίδα.

Δ.Μ.

Cine Σταύρος Τορνές, 12:00

Στη ράχη του Διαβόλου El espinazo del Diablo

του Guillermo del Toro

(Ισπανία-Μεξικό, 2001)

Ισπανία. Την περίοδο του εμφυλίου πολέμου. Σ' ένα απομονωμένο οικοτροφείο δύο άνδρες που ανήκουν στους δημοκρατικούς φέρνουν ένα 10χρονο αγόρι, τον Κάρλος. Ο πατέρας του έχει πεθάνει στο μέτωπο και το οικοτροφείο είναι το μοναδικό μέρος όπου μπορεί να βρει προστασία καθώς εκεί φιλοξενούνται ορφανά του πολέμου. Διευθύντρια είναι η Κάρ-

μεν, ακρωτηριασμένη στο αριστερό της πόδι ενώ τη βοηθά ένας φίλος της, ο γιατρός Κάσαρες. Στο υπηρετικό προσωπικό ανήκουν ο νεαρός Χασίντο, ένας πρώην τρόφιμος του οικοτροφείου και η αρραβωνιαστικιά του. Σχεδόν με τη άφιξη του, ο Κάρλος θα παρατηρήσει κάτι παράξενο στο χώρο. Στο κέντρο της αυλής βρίσκεται καρφωμένη στο έδαφος μια ανενεργή βόμβα. Επιπλέον, το μέρος μοιάζει στοιχειωμένο. Ο Κάρλος αισθάνεται την παρουσία ενός φαντάσματος. Είναι ο Σάντι ένα παιδί που εξαφανίστηκε την ίδια νύχτα που η βόμβα έπεσε στην αυλή.

Δ.Μ.

Cine Πλατεία-Odeon, 20:00

Λος Ολβιδάδος: Ξεχασμένοι από την κοινωνία Los Olvidados

του Luis Bunuel (Μεξικό, 1950)

Η ταινία θεωρείται μία από τις πιο σημαντικές της μεξικάνικης περιόδου του σκηνοθέτη, που εστιάζει σ' έναν κόσμο εξαθλίωσης που βρίσκεται στο περιθώριο, στους «καταραμένους» των αστικών μεγαλουπόλεων. Αυτός ο κόσμος εξακολουθεί να επιβιώνει ακόμα και σήμερα, τόσο στον τρίτο κόσμο όσο και στον πρώτο. Με αναφορές στο λογοτεχνικό σύμπαν του Κάρολου Ντίκενς, ο κόσμος αυτός χαρακτηρίζεται από ένα έλλειμμα, την απουσία της αγά-

πης. Στη συμμορία των παιδιών μπορούμε να διακρίνουμε τις τρεις φάσεις της κοινωνικής εξαθλίωσης: την αρχική με τον αγώνα για επιβίωση, στο πρόσωπο του Οκίτος, την ενδιάμεση όπου το παιδί μειείται στο κόσμο της εγκληματικότητας, στο πρόσωπο του Πέντρο και τέλος, την τελική φάση όπου η σκληρότητα και η βιαιότητα έχουν κυριαρχήσει στο πρόσωπο του Χάιμπο.

Η ταινία κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας και το βραβείο της FIPRESCI στο φεστιβάλ Κανών 1951.

Δ.Μ.

Cine Σταύρος Τορνές, 20:30

Χαμένες αγάπες Amores perros

του Alejandro Gonzales Inarritu

(Μεξικό, 2000)

Η ταινία διαθέτει μια μη τυπική αφηγηματική δομή: παρόλο που αποτελείται από τρία διαφορετικά μέρη, το καθένα αφιερωμένο σε μια ιστορία, αυτά διαπλέκονται καθώς μικρά επεισόδια από την κάθε μια υπάρχουν στις άλλες. Αυτή η διαπλοκή των τριών αφηγηματικών γραμμών στοχεύει στο να παρουσιάσει το κοινό θέμα που ενώνει τις τρεις ιστορίες. Όλη η ταινία κυριαρχείται από το θέμα της αγάπης –της απαγορευμένης αγάπης, της αγάπης μέσα στο πλαίσιο μιας συμβίωσης, της πατρικής αγάπης, της αδελφικής αγάπης, της συζυγικής. Και πίσω απ' όλα αυτά, ως μια ειρωνική υπόμνηση (;) υπάρχει η αγάπη προς τα ζώα (τα σκυλιά), η ζωοφιλία. Ο τόνος στην ταινία είναι στο τέλος απαισιόδοξος και σκοτεινός και τα κεντρικά πρόσωπα στιγματίζονται από τη μοναξιά. Η περίπλοκη αφηγηματική δομή κρατά το ενδιαφέρον του θεατή αφού κάθε ιστορία θέτει προς επίλυση ένα ζήτημα που παραμένει ανοικτό μέχρι το τέλος της ταινίας.

Δ.Μ.

Cine Σταύρος Τορνές, 22:30

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Οι κάκτοι / Los Magueyes

του Ruben Gomez (Μεξικό, 1962)

Μια μικρού μήκους ταινία όπου φωτογραφίες των κάκτων του τίτλου αποκτούν δραματική δύναμη μέσα από μια περίπλοκη άσκηση μοντάζ, η οποία τις συντονίζει με την 9η συμφωνία του Σοστακόβιτς.

Η μυστική συνταγή / La formula secreta

του Ruben Gomez (Μεξικό, 1964)

Ένα είδος ποιητικού δοκιμίου, με γερή δόση φαντασίας και μαύρου χιούμορ, δεν πρόκειται ούτε για ταινία με υπόθεση ούτε για ντοκιμαντέρ. *Η μυστική συνταγή* βασίζεται σε κείμενα που έγραψε ειδικά για την ταινία ο Χουάν Ρούλφο και δικαίως έλαβε το 1ο βραβείο στον Α' Διαγωνισμό Πειραματικού Κινηματογράφου. Η ταινία εξετάζει τις πολιτιστικές και οικονομικές επιδράσεις που έχουν πάνω στον μεξικανικό τρόπο ζωής οι ξένες επιρροές και θέτει ερωτήματα σχετικά με την εθνική ταυτότητα, τους μηχανισμούς εξουσίας και τις θρησκευτικές δοξασίες. *Η μυστική συνταγή*, που αρχικά ο Γκάμες ήθελε να την ονομάσει *Κόκα Κόλα στο αίμα*, ήταν μια από τις ταινίες που χάραξαν έναν καινούργιο δρόμο για τον ανεξάρτητο κινηματογράφο τη δεκαετία του '60.

Cine Σταύρος Τορνές, 11:00

Η ΔΕΘ ανοίγει πόρτες...

- Η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης Α.Ε. αποτελεί τον εθνικό εκθεσιακό φορέα. Έχει στην ιδιοκτησία της ή/και διαχειρίζεται εκθεσιακά-αυθενδιακά κέντρα και λειτουργεί ως σύμβουλος του κράτους σε θέματα εκθεσιακής πολιτικής.
- Συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη της περιφέρειας, συμμετέχοντας στη δημιουργία εκθεσιακών κέντρων και διοργανώνει περιφερειακές εκθέσεις, παρέχοντας ευκαιρίες για την προβολή της τοπικής και πανελληνίας παραγωγής στην ελληνική και ξένη αγορά.
- Συμμετέχει σε μεγάλες εκθέσεις του εξωτερικού, οργανώνοντας αποστολές ελληνικών επιχειρήσεων με εξαγωγικό προσανατολισμό.
- Διοργανώνει συνέδρια και πολιτιστικές εκδηλώσεις που πλαισιώνουν τις εκθέσεις, αλλά και αυτόνομες δράσεις με πανελλήνια και διεθνή εμβέλεια όπως το Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού.
- Η ΔΕΘ Α.Ε. με τις δραστηριότητές της προβάλλει και συντελεί στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας καθώς και των σχέσεων και φιλικών δεσμών μεταξύ των λαών.

ΕΚΘΕΣΙΑΚΕΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2005

ALIMENTARIA, 10-13.4.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ-ΠΟΤΩΝ - Λισαβόνα, Πορτογαλία
I.B.F., 19-23.4.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ - Μόναχ, Γερμανία
ΒΡΑΧΙ, 19-22.5.2005 - 14η Πανελλήνια Έμπορικη Έκθεση - Χάρσινη
ΠΟΛΑΔΡΑ-ΡΟΔΟ, 20-23.9.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ-ΠΟΤΩΝ - Πάρις, Γαλλία
ΤΕΧΝΟΜΑ, 18-22.10.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ - Σκόπια, FYROM
ΚΡΗΤΗ, 13-16.10.2005 - 5η Πανελλήνια Γενική Έκθεση - Ηράκλειο
INDAGRA, EXPOORINK ALL PACK, 3-6.11.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ, ΤΡΟΦΙΜΩΝ-ΠΟΤΩΝ, ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ - Βουκουρέστι, Ρουμανία
3η ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ, 06 & 09.10.2005
1ηc ΔΕΘΝΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΟΜΑΤΩΝ, 02-05.12.2005
2ηc ΔΙΟΥΡΓΑΝΣΗ ΔΕΘΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΗΜΕΡΩΝ, 01-15.12.2005

ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ, ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ,
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΚΘΕΣΙΑΚΩΝ & ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ

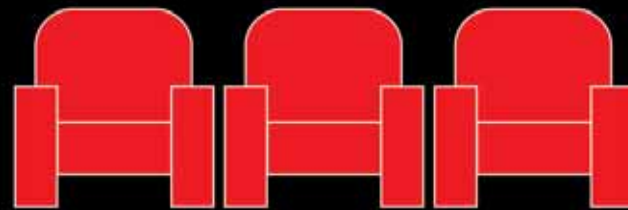
Κεντρικά γραφεία: Εγνατία 154, 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ.: 2310 291111 - Fax: 2310 229116

Γραφεία Αθηνών: Λεωφ. Κηφισίας 39 - 151 23 Μαρούσι, Αθήνα - Τηλ.: 210 6168888 - Fax: 210 6168800 • e-mail: info@efg.gr - www.efg.gr

19:10
σπίτι

19:20
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΟΡΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

Τηλεφωνικές κρατήσεις 801-11-60000 & 210-6786000

Για αγοράς εισιτηρίων μέσω Internet: i-ticket.gr

www.oreon.gr

Homage to Mexican Cinema at 46th THESSALONIKI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

18 - 27 november, 2005

IN COMPETITION:
SANGRE

Amat Escalante. 2005

- BATALLA EN EL CIELO.** Carlos Reygadas. 2005
VOCES INOCENTES. Luis Mandoki. 2005
EL CRIMEN DEL PADRE AMARO. Carlos Carrera. 2002
AMORES PERROS. Alejandro González Iñárritu. 2000
Y TU MAMA TAMBIÉN. Alfonso Cuarón. 2000
 Screenplay: Carlos Cuarón
SÓLO CON TU PAREJA. Alfonso Cuarón. 1990
 Screenplay: Carlos Cuarón
EL ESPINAZO DEL DIABLO. Guillermo del Toro. 2000
CRONOS. Guillermo del Toro. 1991
FRIDA, NATURALEZA VIVA. Paul Leduc. 1983
REED, MÉXICO INSURGENTE. Paul Leduc. 1970
CANOA. Felipe Cazals. 1975
LA FÓRMULA SECRETA. Rubén Gámez. 1964
MAGUEYES. Rubén Gámez. 1962
LOS OLVIDADOS. Luis Buñuel. 1950
SALÓN MÉXICO. Emilio Fernández. 1948

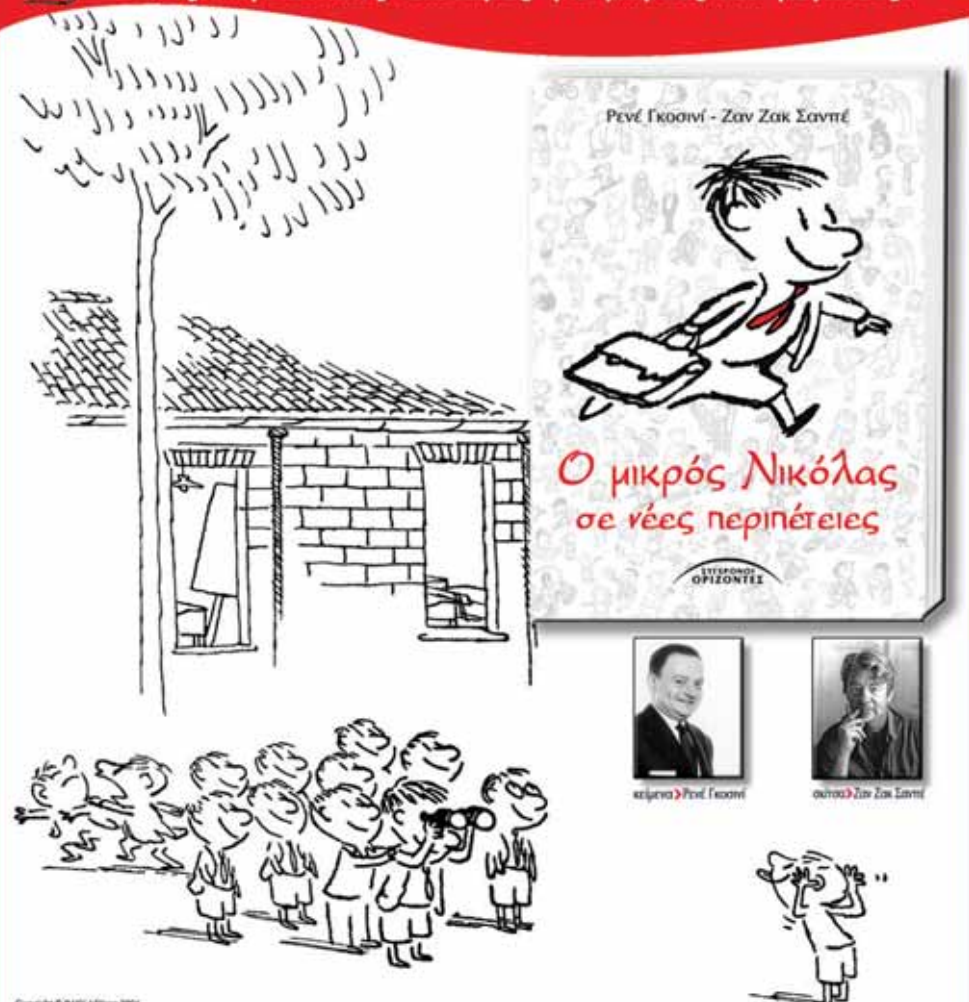
THE THREE BURIALS OF MELQUIADES ESTRADA. Tommy Lee Jones. 2005
 Screenplay: Guillermo Arriaga

ROGELIO. A short film by Guillermo Arriaga. 2000

Mexican Film Institute (IMCINE) Insurgentes Sur 674 Col. del Valle 03100 Mexico City
 Tel 5255 54485339 Fax 5255 54485380 / promint@imcine.gob.mx / www.imcine.gob.mx

CONACULTA - IMCINE

Μια χαρούμενη ιστορία πενήντα χρόνων συνεχίζεται.
Ο μικρός Νικόλας μαζί μας και πάλι, με 80 νέες περιπέτειες.
Ένας λογοτεχνικός θησαυρός για μικρούς και μεγάλους!

αριστερά: René Goscinny

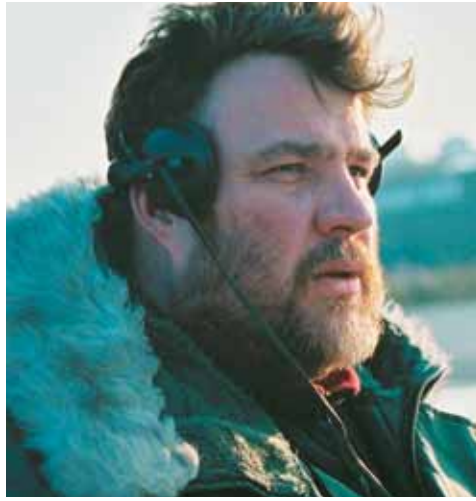
δεξιά: Zoran Škabić

Copyright © 2004 Milla 2004

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ
ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Αθήνα: Ευρωμέδοντος 4, Τ.Κ. 104 35, Τηλ.: 2103460224, Fax: 2103460186,
 e-mail: s-orizontes@ath.forthnet.gr
 Θεσσαλονίκη: Μοναστηρίου 139 & Χαλκίδος 3, Τ.Κ. 546 27, Τηλ.: 2310543828,
 Fax: 2310501824, e-mail: s-orizontes@the.forthnet.gr

Ίσως να πρόκειται για την ανατροπή της φαινομενικής νηνεμίας στη ζωή του 25χρονου Ντιμίτρι, για το παρελθόν του οποίου άλλωστε, κυκλοφορούν διάφορες φήμες. Ίσως, πάλι, να είναι εικαστικό παιχνίδι του δημιουργού. «Πρώτα απ' όλα, το καλλιτεχνικό μου πάθος προέρχεται από τη ζωγραφική, και πιο συγκεκριμένα τη ζωγραφική τοπίων. Σ' αυτό το φιλμ όλα βασίστηκαν σε μία αίσθηση, παρά σε μία ιδέα. Αυτή η αίσθηση παρέμεινε δίπλα μου καθ' όλη τη διάρκεια της παραγωγής. Το ένστικτο με καθοδήγησε, όπως όταν ζωγραφίζω. Γι' αυτό το λόγο, το σενάριο αποδομήθηκε και ξαναφτιάχτηκε από την αρχή, από τη φάση της συγγραφής του μέχρι το μοντάζ. Το κάδρο έγινε καμβάς, οι ηθοποιοί χρώμα και η ταινία ένας πίνακας ζωγραφικής. (...) Σε αντίθεση με την εικόνα που έχουν πολλοί για 'μένα, μου αρέσουν οι θλιμμένες καταστάσεις

Bouli Lanners

Στην πρώτη μεγάλη μήκους ταινία του με τίτλο *Ultranova*, αυτός ο 40χρονος ζωγράφος και αυτοδίδακτος σκηνοθέτης τοποθετεί ως σήμα κατατεθέν τον ήρωά του, δίπλα σε ένα αναποδογυρισμένο αυτοκίνητο!

και γενικά, βλέπω τον κόσμο μ' έναν φυσικά θλιμμένο τρόπο. Εμπνέομαι από βιώματα ανθρώπων κοντινών σε 'μένα, από ανέκδοτα που θα ακούσω ή από μικρές αληθινές ιστορίες που ακούω και παραλλάσσω. Το φιλμ συντέθηκε σαν ένα παζλ από όλα αυτά τα στοιχεία. Μου αρέσει να μιλάω για «χαμένους» ανθρώπους. Ωστόσο, δεν είναι όλα θλιμμένα στην ταινία. Το να μιλάς υπερβολικά σοβαρά για εξίσου σοβαρά θέματα μπορεί να κάνει τους άλλους να βαρεθούν μέχρι θανάτου. Για να κάνεις τα πράγματα κάπως εύπεπτα, πρέπει να δώσεις μια χροιά ελαφρότητας στην ατμόσφαιρα. Τα καλύτερα γέλια γίνονται πάντα στις κηδείες, κι αυτό είναι απολύτως ανθρώπινο: το γέλιο μάς προστατεύει από τα χειρότερα.» Τα οποία μπορούν να προέλθουν, όπως φαίνεται να γνωρίζει ο κύριος Lanners, από την υπερβολική ασφάλεια: «Στη Δύση, ή τουλάχιστον στο Βέλγιο, ζούμε σε έναν όχι και τόσο επικίνδυνο κόσμο. Κι όμως, όλοι έχουν την έμμονη ιδέα της ασφάλειας. Προσπαθώ-

με να προστατευτούμε από κινδύνους που δεν υπάρχουν και αυτό αλλοιώνει σημαντικά τη συμπεριφορά μας. Ο αερόσακος συμβολίζει αυτή την υπερβολική ανάγκη για ασφάλεια. Φανταστείτε για ένα λεπτό ότι ανοίγει χωρίς λόγο. Εντελώς ξαφνικά, ένα αντικείμενο που υποτίθεται ότι μας προστατεύει, τελικά μας θέτει σε κίνδυνο. Μου αρέσει πολύ αυτή η ιδέα». Εκτός των παραπάνω, το *Ultranova* είναι ένα φιλμ ανοικτών χώρων, με μια αίσθηση που υποβάλλεται από τη μουσική. «Έγραψα όλη την ταινία στο αυτοκίνητό μου, καθώς οδηγούσα χωρίς προορισμό, ακούγοντας μουσική και αφήνοντας τον εαυτό μου να εμπνευστεί από οτιδήποτε αισθανόμουν. Το συναίσθημα πηγάζει από τη μουσική. Ο Jarby McCoy, ο παλιός μου φίλος, γράφει ιδιαίτερα θλιμμένες και μινιμαλιστικές μελωδίες που μου ταιριάζουν απόλυτα και υποστηρίζουν τις εικόνες μου. Ένα πανέμορφο συναίσθημα αντί ενός μακροσκελούς λόγου.»

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Οι ταινίες της ημέρας

Ονειρεύομαι το διάστημα / *Kosmos kak predchuvstvie*

του Alexey Uchitel (Ρωσία, 2005)

Το 1957 η Σοβιετική Ένωση εκτόξευσε τον πρώτο τεχνητό δορυφόρο στο διάστημα, ανανεώνοντας την ελπίδα των πολιτών, οι οποίοι ζούσαν φυλακισμένοι μέσα στην ίδια τους τη χώρα. Η αίσθηση που κυριαρχούσε ήταν πως μια υπέροχη εποχή ελευθερίας πλησίαζε. Ο αφελής Κονιόκ, ένας μάγειρας και μποξέρ ταυτόχρονα, ζει στην περιορισμένη ζώνη ενός λιμανιού και γίνεται φίλος μ' έναν αινιγματικό Γερμανό, ο οποίος είναι ένας πρώην πολιτικός κρατούμενος που θέλει να λιποτακτήσει. Ενώ ο προπονητής του Κονιόκ θέλει να αποκαλύψει το μυστικό του Γερμανού, ο Ρώσος απλά θέλει να διατηρήσει τη σχέση με το φίλο του και να κερδίσει την καρδιά της σερβιτόρας Λάρα.

» ID-05 • Πάυλος Ζάννας, 16:30

Εγκαταλειμμένη γη / *Sulanga enu pinisa*

του Vimukthi Jayasundara (Γαλλία-Σρι Λάνκα, 2005)

Σε κάποιο σημείο του πλανήτη, ο πόλεμος ρημάζει τη γη τα τελευταία είκοσι περίπου χρόνια. Μετά την υπογραφή μιας συνθήκης που σηματοδοτεί την ανακωχή, έρχεται επιτέλους η ώρα της ειρήνης. Ο πανταχού παρών στρατός έχει αναλάβει τη διασφάλιση της κατάπαυσης πυρός. Σε μια ερημική, ακανή περιοχή, βρίσκεται το σπίτι του φύλακα του χωριού, Ανούρα, όπου ζει με τη γυναίκα του, Λάθα, και την αδερφή του, Σόμα. Ο Ανούρα ζει μια δύσκολη, δυστυχισμένη ζωή, καθώς η σχέση του με την άπιστη Λάθα, την οποία η Σόμα αντιπαθεί με πάθος, χειροτερεύει μέρα με τη μέρα και η δουλειά του είναι μονότονη και μοναχική. Μια μέρα, ο Ανούρα διατάσσεται από το στρατό να σκοτώσει κτηνωδώς έναν άνθρωπο, τον οποίο δεν αφήνουν στη συνέχεια να αναγνωρίσει.

» ID-05 • Τζον Κασσαβέτης, 18:00

Χα! Χα! Πολύ αστείο / *Funny ha ha*

του Andrew Bujalski (ΗΠΑ, 2003)

Η 23χρονη Μάρνι μόλις έχει τελειώσει τις σπουδές της και θέλει να βρει μια προσωρινή δουλειά. Αντί να ψάχνει όμως τις αγγελίες συμπεριφέρεται λες και είναι ακόμα φοιτήτρια, κάνοντας βόλτες, πίνοντας αλκοόλ και συναντώντας φίλους, γνωστούς, πρώην και πιθανούς μελλοντικούς συντρόφους.

» Κάποιος να τους προσέξει • Πάυλος Ζάννας, 18:30

Ουλτρανόβα / *Ultranova*

του Bouli Lanners (Βέλγιο-Γαλλία, 2005)

Ο Ντιμίτρι είναι 25 χρονών κι έχει μια συνηθισμένη δουλειά χωρίς απρόοπτα ή εναλλαγές. Ωστόσο, η γαλήνη αυτού του κόσμου μέσα από τον οποίον κυλά η ζωή του, κοντεύει να τον τρελάνει. Σχετικά με το μυστηριώδες παρελθόν του Ντιμίτρι κυκλοφορούν διάφορες φήμες, τις οποίες δεν κάνει τον κόπο να διαψεύσει και οι οποίες προκαλούν το ενδιαφέρον της Ζαν και της Κάθι. Η ταινία στρέφεται γύρω από μια μικρή ομάδα ανθρώπων που όλοι τους χρειάζονται κάτι να τους ταρακουνήσει και να φουντώσει τη μικρή φλόγα που κρύβουν μέσα τους.

» ID-05 • Τζον Κασσαβέτης, 20:30

Φανερόνομα / *Coming out*

του Kim Jee-woon (Ν. Κορέα, 2000)

Μια μέρα, εξομολογείται το μυστικό της στον αδελφό της. Εκείνος και η φίλη του δεν μπορούν να το πιστέψουν. Προσπαθούν μάλιστα να κάνουν και ορισμένα πειράματα για να βεβαιωθούν ότι αυτό που λέει η αδελφή του ισχύει. Τώρα εκείνη λέει στον αδελφό της ότι σχεδιάζει να μεταναστεύσει στη Βρετανία, όπου η ζωή είναι πιο εύκολη για ανθρώπους όπως αυτή.

» Kim Jee-woon Tribute • Τζον Κασσαβέτης, 23:00

Μια ήσυχη οικογένεια / *Choyonghan kajok*

του Kim Jee-woon (Ν. Κορέα, 1998)

Στη μαύρη αυτή κωμωδία, μια οικογένεια ανοίγει ένα πανδοχείο σε μια απομακρυσμένη ορεινή περιοχή. Ο πρώτος πελάτης αυτοκτονεί στο πανδοχείο και η οικογένεια αποφασίζει μέσα στην ταραχή της, να θάψει το πτώμα για να μη χάσει πελατεία. Οι πελάτες όμως εξακολουθούν να πεθαίνουν και τα πτώματα να σωρεύονται. Ο χώρος γύρω από το πανδοχείο γίνεται σιγά-σιγά νεκροταφείο, ενώ η οικογένεια προσπαθεί απελπισμένα να σώσει την επιχείρησή...

» Kim Jee-woon Tribute • Τζον Κασσαβέτης, 23:45

Άγρια νιότη / *Yaju no seishun*

του Seijun Suzuki (Ιαπωνία, 1963)

Ένας κακοποιός προσλαμβάνεται από μια συμμορία γιακούζα. Παράλληλα όμως με την συμμετοχή στην συμμορία, προσπαθεί να ανακαλύψει τι κρύβεται πίσω από τη μυστηριώδη αυτοκτονία ενός αστυνομικού. Τυπική γκανγκστερική ταινία που προαναγγέλλει τις μετέπειτα ρήξεις του σκηνοθέτη. Χαρακτηρίζεται από την ατίθαση και έντονη προσωπικότητα του κεντρικού ήρωα. Σ' αυτό το πρόσωπο, μπορούμε να αναγνωρίσουμε μια ισχυρή αίσθηση ατομισμού, κάπως ανοίκεια για την ιαπωνική κοινωνία. Η χρήση του cinemascope αποτελεί ένα από τα σημεία στα οποία εστιάζει την προσοχή του ο σκηνοθέτης.

» Seijun Suzuki Tribute • Πάυλος Ζάννας, 24:00

Ο άνθρωπος που κλήθηκε να καλύψει με τις «Ημέρες Ανεξαρτησίας» του, το κενό των «Νέων Οριζόντων» του Δημήτρη Εϊπίδη, στήθηκε στον τοίχο ως να ήτο «καλίφης στη θέση του καλίφη»! Αν και του εύχομαι να μην... κλώσει πουθενά, είπα να ξεκινήσω πικάροντάς τον.

Λευτέρης Αδαμίδης

Ξέρω ότι θα έχεις βαρεθεί να ακούς την ίδια ερώτηση, όμως δεν μπορώ να την αποφύγω: τι το καινούργιο φέρνουν λοιπόν οι «Ημέρες Ανεξαρτησίας»;

Είναι κουραστικό να απαντώ σε αυτή την ερώτηση γιατί καταντάει λίγο αυτοδιαφήμιση. Άλλο τόσο βαρετό είναι, να υπερασπίζεσαι κάτι με τα λόγια. Μια που είμαστε τόσο κοντά πια στο φεστιβάλ η πραγματική απάντηση –κακά τα ψέματα– θα δοθεί στις αίθουσες. Πάντως δεν είμαστε εδώ για να ανακαλύψουμε εκ νέου τον τροχό, αλλά σίγουρα για να προσπαθήσουμε να βάλουμε τη δική μας σφραγίδα και οπτική και βέβαια να κριθούμε γι' αυτό. Ρισκάρουμε μ' ένα πρόγραμμα που δεν έχει σίγουρα χαρτιά, αλλά «άγνωστες ταινίες» και «άγνωστα ονόματα», όπως άκουσα να λένε.

Πώς κατέληξες σε αυτόν τον ειρωνικό (;) τίτλο;

Προσπάθησα να αποφύγω κάποιους αναμενόμενους και σοβαιοφανείς τίτλους που θα περιείχαν λέξεις όπως «βλέμμα», «ματιά» κ.λπ., και γενικά ήθελα να υπάρχει στον τίτλο η έννοια της ημερολογιακής διάρκειας, όπως ας πούμε στο «Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών», αλλά και μια διάθεση πιο παινιδιάρικη. Μου ήρθε τυχαία στο μυαλό ένα κείμενο με τίτλο «Ημέρες Ανεξαρτησίας» που είχαμε γράψει με τη Λήδα Γαλανού στο περιοδικό ΣΙΝΕΜΑ, με θέμα το αμερικάνικο ανεξάρτητο σινεμά στη νέα χιλιετία. Σκέφτηκα ότι τα λέει όλα για το περιεχόμενο που έχουμε στο μυαλό μας και ότι παίζει έξυπνα και με το γνωστό blockbuster, άρα θα παραπλανήσει αρκετά. Άσε που μας οδήγησε εύκολα στο λογότυπό μας, που φυσικά, έχει έναν ιπτάμενο δίσκο. Να πω μάλιστα, ότι το σχεδίασε ένας ταλαντούχος και νεότερος εικαστικός, ο Γιάννης Γρηγοριάδης, ο οποίος έφτιαξε και τη φετινή αφίσα μας και την πρόσκληση του πάρτι μας. Και μιλώντας για credits στις «Ημέρες Ανεξαρτησίας», το συντονισμό και τον αντίλογο κάνει η Μαρία Χατζάκου, ενώ ειδικά στο αφιέρωμα του Σουζούκι μας βοήθησε η Κατερίνα Κακλαμάνη.

Με ποια κριτήρια διαμόρφωσες τον κυρίως κορμό του προγράμματος, το ID-05;

Όπως δείχνει και ο τίτλος ID (το Η.Α. δυστυχώς δεν μας έβγαίνει!) θέλαμε να φτιάξουμε μια ταυτότητα της χρονιάς για το ανεξάρτητο σινεμά του κόσμου, όπου μέσα από μια περιορισμένη επιλογή να μπορεί να δει κανείς όχι μόνο καλές ταινίες, που είναι το αυτονόητο, αλλά και να ανιχνεύσει τάσεις (αισθητικές ή θεματικές), να γνωρίσει νέα ταλέντα, να έρθει σε επαφή με νέες κινηματογραφίες. Δεν υπάρχει όμως μια συνταγή που να λείει, για παράδειγμα, παίρνουμε μια ευπρόσωπη αντιπροσωπευτική ταινία από κάθε χώρα και έχουμε αυτόματα μια εξωτική πολυεθνική επιλογή. Δες για παράδειγμα την παρουσία της νοτιοανατολικής Ασίας με Ταϊλάνδη, Φιλιππίνες, Σρι Λάνκα, Σιγκαπούρη και παραλίγο Μαλαισία, από την οποία χάσαμε μια πολύ καλή ταινία που οδεύει για το φεστιβάλ Βερολίνου. Δεν είναι τυχαία αυτή η παρουσία. Είναι μια περιοχική σε μεγάλη άνοδο.

Για τι είδους εμπειρίες να είναι προετοιμασμένοι όσοι θα παρακολουθήσουν τα αφιερώματα στους Σουζούκι και Κιμ Τζι-γουν; Πρωτόγνωρες μάλλον, αφού αυτό το είδος σινεμά, δηλαδή το «σινεμά

είδους» για να παίξουμε λίγο με τις λέξεις, έλειπε από το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Νομίζω ότι βλέποντας ειδικά τις ταινίες του Σουζούκι και την ημερομηνία παραγωγής που συνοδεύει κάθε μία, πολλοί θα εκπλαγούν. Θα ανακαλύψουν ένα σοφό σκηνοθέτη, πολύ μπροστά από την εποχή του. Πολλοί μπορεί να τον στομάτουν ως «διασκεδαστή», άκουσα μάλιστα να λένε «τι είναι αυτά τα πράγματα, ότι θα παίξουμε ταινίες καρτέ κλπ». Καμιά σχέση. Να σας πω ότι, ο κορυφαίος ιάπωνας κριτικός Ταντάο Σάτο έχει δηλώσει ότι μια σεκάνς από την Ιστορία μιας Πόρνης είναι ίσως η κορυφαία στιγμή του ιαπωνικού σινεμά. Ο Τζιμ Τζάρμους πίνει νερό στο όνομα του Σουζούκι. Νομίζω ότι δεν θα βρίσκαμε πιο ταιριαστό σκηνοθέτη για αφιέρωμα στην πρώτη μας χρονιά καθώς ο Σουζούκι παραμένει συνειδητά έξω από κάθε είδους ακαδημαϊσμό. Γνήσιος «αλήτης»! Όσο για τον Κιμ Τζι-γουν ξεφεύγει και αυτός από τα καθαρά «καλλιτεχνικά» όρια και είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα σκηνοθέτη που κάνει πολύ προσωπικές, αλλά ταυτόχρονα εμπορικές ταινίες. Υπάρχουν δύο απολαυστικές μαύρες κωμωδίες (το Quiet Family μάλιστα έγινε ιαπωνικό ριμέικ από τον φοβερό Μίικε Τακάσι), ένα μαγευτικό όσο και πλούσιο σε ανατριχίλες θρίλερ κι ένα ελεγειακό νουάρ που μας δείχνουν ότι έχουμε να κάνουμε με ένα σπουδαίο στιλίστα. Η έκπληξη πάντως για τον Κιμ μας ήρθε από το Coming Out, μια σαραντάλεπτη ταινία του για το διαδίκτυο την οποία προβάλλουμε κατόπιν επιθυμίας του και τη συνιστούμε ανεπιφύλακτα.

Γιατί πρέπει «Κάποιοι να τους προσέχει»; Αναφέρομαι φυσικά στους Μιράντα Τζουλάι, Αντριου Μπουζάλακι και Ζερόμ Μπονέλ.

Γιατί είναι νέοι, ωραίοι (κάποιοι τουλάχιστον) και στην πιο καλή τους στιγμή και θα ακούσουμε πολλά γι' αυτούς στο μέλλον. Στα σοβαρά πάντως, η Μιράντα Τζουλάι είχε κάνει όνομα ως performer και video artist, αλλά το μεγάλου μήκους ντεμπούτο της στο σινεμά την εκτόξευσε κυριολεκτικά. Το Εγώ, Εσύ και όλοι οι Γνωστοί είναι η αγαπημένη μου ταινία για τη χρονιά που διανύουμε. Βλέπουμε ως επαγγελματίες τόσες ταινίες, που δύσκολα πια συγκινείσαι τόσο έντονα. Το πρωινό που είδα την ταινία θα μου μείνει αξέχαστο. Τα βίντεο της είναι πιο «δύσκολα» και περίπλοκα, αλλά αποκαλύπτουν και μια μόνιμη εμμονή της με τη σεξουαλικότητα των ανηλίκων. Ο Μπουζάλακι πάλι, κάνει ένα εντελώς χειροποίητο σινεμά με τους φίλους του –κυριολεκτικά!– αλλά νομίζω όχι μόνο γι' αυτούς. Οι δυο του ταινίες, που μοιάζουν αρκετά, είναι σαν μικρά ντοκιμαντέρ της καθημερινότητας των κάτω ή γύρω από τα τριάντα. Μοιάζουν να μιλούν –ακατάπαυστα μά-

«δεν είμαστε εδώ για να ανακαλύψουμε εκ νέου τον τροχό, αλλά σίγουρα για να προσπαθήσουμε να βάλουμε τη δική μας σφραγίδα και οπτική και βέβαια να κριθούμε γι' αυτό.

λιστα– για ό,τι πιο κοινότοπο κι όμως εκεί ακριβώς βγαίνει αβίαστα η μαγεία τους, ένα μείγμα από χιούμορ και μελαγχολία. Αφησα τον Μπονέλ για το τέλος γιατί έχει δύο ταινίες που μου φαίνονται τόσο ανόμοιες μεταξύ τους, αλλά τόσο ευαίσθητες. Ξεφεύγουν από τη γαλλική έπαρση και την προκλητικότητα που χαρακτηρίζει μια νέα γενιά συνομήλικων δημιουργών του (είναι γύρω στα 28 αν δεν κάνω λάθος), είναι μ' ένα τρόπο ευπρόσδεκτα «αναχρονιστικές». Και στις δύο πρωταγωνιστεί η ηθοποιός φετιχ του Μπονέλ, η πανέμορφη Ναταλί Μπουτεφέ και οι δύο είναι γυρισμένες στη γαλλική επαρχία, εκεί όπου μεγάλωσε. Δεν μπορώ να φανταστώ πώς θα είναι η επόμενη του και γι' αυτό την περιμένω με αγωνία.

Είναι οι «Νέοι Αμερικανοί» ένα είδος αντίβαρου στη χολιγουντιανή εισαγωγή;

Σαφώς και είναι. Όσο και αν κάποιοι λένε ότι το αμερικάνικο ανεξάρτητο σινεμά «μόδα ήταν και πέρασε», ότι όλοι οι νέοι σκηνοθέτες έχουν το ένα μάτι στραμμένο στο Χόλιγουντ και κάνουν ταινίες απλώς για να τους καλέσουν τα στούντιο, εγώ νομίζω ότι οι ΗΠΑ παραμένουν μια ανεξάντλητη πηγή ταλέντων που δεν παύει να μας εκπλήσσει. Δείτε το Police Beat του Ρόμπινσον Ντεβόρ για παράδειγμα και πείτε μου αν μοιάζει με οτιδήποτε αμερικανικό βλέπουμε στις αίθουσες. Έχουμε τις ίδιες ευαισθησίες με αυτά τα παιδιά και αξίζει να έχουν ένα χώρο δικό τους στη Θεσσαλονίκη κι αυτό θέλουμε να καθιερώσουμε σε μόνιμη βάση. Το μόνο κακό είναι ότι το φεστιβάλ είναι κοντά στην Ημέρα των Ευχαριστιών και έχουμε διαρροές σε καλεσμένους!

Τι γίνεται με το βραβείο της Βουλής; Σε κάνει να νιώθεις έστω και λίγο άβολα, δεδομένης της αντιπάθειάς σου για τα βραβεία;

Ισχύει, όπως λες, ότι δεν τα πάω καλά με τα βραβεία γιατί μπορεί να δημιουργήσουν ανταγωνισμούς, αδικίες ή συμβιβασμούς. Ευτυχώς εδώ, ο τρόπος θεσμοθέτησης δεν έχει σχέση με τα παραπάνω ούτε μπορεί να επηρεάσει τις επιλογές μας με οποιονδήποτε τρόπο, να τις αμβλύνει, να τις κάνει λιγότερο τολμηρές. Ταυτόχρονα, μπαίνω εύκολα στη θέση νέων σκηνοθετών που αναζητούν μια διάκριση και ένα –γιατί να το κρύψουμε– χρηματικό βραβείο που μπορεί να τους λύσει ένα σωρό προβλήματα. Μην ξεχνάμε ότι, παρουσιάζοντας ένα τμήμα όπως οι «Ημέρες Ανεξαρτησίας», είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε όσο μπορούμε τη δουλειά των σκηνοθετών που μας εμπιστεύτηκαν τις ταινίες τους. Ειδικά μάλιστα, που το συγκεκριμένο βραβείο δίνεται από την Τηλέοραση της Βουλής που έχει να επιδείξει ένα πολύ σπουδαίο πρόγραμμα, αληθινή όαση στο χαμηλό ελληνικό τηλεοπτικό επίπεδο. Η συνεργασία μας άλλωστε υπήρξε εξαιρετική. Νιώθω άβολα μόνο επειδή δεν μου αρέσουν και πολύ οι επισημότητες.

Συνέντευξη: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Ελάτε στη δροσιά του TV5

2 φορές την εβδομάδα η καρδιά του παγκόσμιου κινηματογράφου μιλά γαλλικά
Δευτέρα και Πέμπτη στις 23:30 ώρα Ελλάδας

TV5
www.tv5.org

μη μετράτε τις μέρες...

με τη είστε σίγουροι
24 ώρες παράδοση
✓ με ασφάλεια ✓ στο χώρο σας

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

...ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14, Τ.Κ. 18233, Αγ. Ιωάννης Ρέντης
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX 210 48 12 902
Υποκ/μα: 5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσ/νίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310 712600, FAX: 2310 712620
www.taxydromiki.gr

ποιότητα + φιλικότητα = **ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ** **ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ PC**

ΥΠΙΘΕ

TECHNOLOGY

Η/Υ ... **από 600,00**
ME 17" LCD ΘΟΟΝΗ

φορητά από **650,00**

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ !!!
ΕΝΤΟΣ ΔΥΟ ΗΜΕΡΩΝ

10 Χρόνια κοντά σας

αριανού 13 - Θεσσαλονίκη
(έναντι ροτονα)
τηλ 2310214800 - 2310216299
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 9.00 ΕΩΣ 20.00

πάρτε τις προσφορές σας και ... σας περιμένουμε !!

www.electrahotels.gr

ELECTRA HOTELS & RESORTS

modern hospitality in a traditional way

ELECTRA PALACE HOTEL ATHENS ***** Tel: +30 210 3370 000 Fax: +30 210 3241 875 e-mail: sales@ath@electrahotels.gr	ELECTRA HOTEL ATHENS ***** Tel: +30 210 3378 000 Fax: +30 210 3220 310 e-mail: sales@ath@electrahotels.gr	ELECTRA PALACE HOTEL THESSALONIKI ***** Tel: +30 2310 294 000 Fax: +30 2310 294 001 e-mail: sales@th@electrahotels.gr	ELECTRA PALACE HOTEL RHODES ***** Tel: +30 22410 92521 Fax: +30 22410 92038 e-mail: sales@rh@electrahotels.gr
--	---	---	---

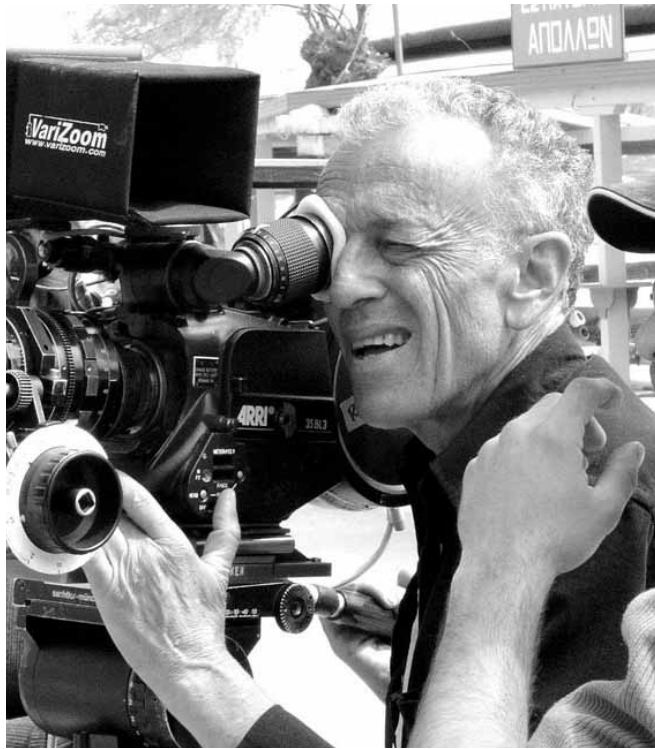

Γιώργος Πανουσόπουλος

Ο κινηματογραφιστής του έρωτα

Σε μια περίοδο όπου ο νέος ελληνικός κινηματογράφος παρήγαγε κυρίως ταινίες πολιτικού περιεχομένου, ο Πανουσόπουλος εμφανίζεται με *Το ταξίδι του μέλιτος*, χωρίς καμία διάθεση να τοποθετηθεί ιδεολογικά ή να σχολιάσει την κοινωνική πραγματικότητα, επιλέγοντας να μιλήσει για την τρίτη ηλικία, για ανθρώπους που βρίσκονται στη δύση της ζωής τους και αναζητούν καταφύγιο στη φαντασία. Γήινος και αισθητικός, ο Πανουσόπουλος θα ακολουθήσει τη δική του πορεία στον ελληνικό κινηματογράφο, χωρίς ποτέ να ενδιαφερθεί για ταινίες ιδεών και βαθυστόχαστων μηνυμάτων, προτιμώντας να αφιερωθεί σ' ένα λαϊκό κινηματογράφο, να φτιάξει το δικό του κινηματογραφικό κόσμο και να χρησιμοποιήσει τα έργα του ως μέσο προσωπικής έκφρασης. Αντλώντας από προσωπικά βιώματα και θολώνοντας συχνά τα όρια μεταξύ πραγματικού και φανταστικού, ο Πανουσόπουλος δημιουργεί τη δική του πραγματικότητα για να μεταφέρει ένα ανθρωποκεντρικό όραμα για τη ζωή. Το ενδιαφέρον του Πανουσόπουλου για μια απαλλαγμένη από ιδεολογίες άποψη του κόσμου και η επικέντρωσή του στην εσωτερική πραγματικότητα των ανθρώπων, συνδυάζονται με μια σπάνια για τον ελληνικό κινηματογράφο ευχέρεια κινηματογραφικής έκφρασης και δεξιοτεχνικής αξιοποίησης του συντακτικού της κινηματογραφικής γλώσσας.

Η κινηματογραφική επιδεξιότητα και αποτελεσματικότητα του Πανουσόπουλου δεν είναι απόρροια μόνο ταλέντου αλλά επίσης και μιας μακράς θητείας στη φωτογραφία και τη διαφήμιση. Έτσι,

παρόλο που το κινηματογραφικό του έργο μέχρι σήμερα ανέρχεται σε μόλις επτά ταινίες μεγάλου μήκους, δεν πρέπει να ξεχνούμε πως ως διευθυντής φωτογραφίας έχει υπογράψει ταινίες του Κύρου, του Βούλγαρη, του Παναγιωτόπουλου, του Αγγελόπουλου, του Δαμιανού, του Θεού, του Σφήκα, του Νικολαΐδη, του Περάκη, του Τσεμπερόπουλου, κ.ά. Ούτε βέβαια, πως από το 1969 μέχρι σήμερα, ο Πανουσόπουλος έχει σκηνοθετήσει, κινηματογραφήσει και μοντάρει περισσότερα από 1000 διαφημιστικά σποτ.

Ο Πανουσόπουλος έχει την ικανότητα να εκμεταλλεύεται κάθε λεπτομέρεια στο χώρο και να δημιουργεί μια ατμόσφαιρα που να εκφράζει τον ψυχισμό των χαρακτήρων. Αν και εσκεμμένα περιορίζεται στην επιφάνεια των πραγμάτων, καταφέρνει να υπονοεί τη ζωή που υπάρχει μέσα της, παρασύροντας και αξιοποιώντας τους ηθοποιούς του σε σπουδαίες ερμηνείες είτε πρόκειται για βετεράνους που κουβαλούν μια διαφορετική υποκριτική κουλτούρα, είτε για πρωτοεμφανιζόμενους είτε για ερασιτέχνες. Και είναι οι ηθοποιοί αυτοί που προσδίδουν αλήθεια και βάθος στο όραμα ενός σκηνοθέτη. Έτσι, οι εικόνες που συνθέτει είναι ζωντανές, γεμάτες ουσία, εμπειρεύουν τον παλμό της ζωής και δεν έχουν ανάγκη από μετάφραση. Είναι εικόνες γεμάτες αγάπη για την Ελλάδα, για τους ανθρώπους της, για το φως και τη θάλασσα, για τόπους και χώρους που αγαπούμε, για την Αθήνα που οι πιο πολλοί μας δεν αντέχουμε πια. Είναι συνδεδεμένες με βιώματα και φορτισμένες με συναισθήματα, είναι οικείες και γι' αυτό είναι και δικές μας.

Δημήτρης Κερκινός

Τεστοστερόνη (Ελλάδα, 2004)

Ο Πέτρος, ένα ναυτάκι 22 χρονών, επιστρέφει για ένα εικοσιτετράωρο στο νησί του. Χειμώνας. Πρώτη άδεια. Η τεστοστερόνη στα ύψη! Είναι μόνος με την ιδιόρρυθμη θεία του και την άσχημη ψυχοκόρη της. Η μήπως όχι; Ξαφνικά ανακαλύπτει ότι βρί-

σκεται σ' ένα νησί γεμάτο νέες, ωραίες, διαθέσιμες γυναίκες... Αρχίζει να περνάει καλά και να κάνει τα πλοία της επιστροφής το ένα μετά το άλλο. Ζει την απόλυτη φαντασίωση. Έχει όποια γυναίκα θελήσει. Γιατί να φύγει; Μια καταίγδα ξεσπά. Ο Πέτρος, αποκλεισμένος, αρχίζει να ανησυχεί. Τόσες μέρες, δεν έχει συναντήσει ούτε έναν άντρα στο νησί. Το όνειρο που ζούσε μέχρι τώρα αρχίζει σιγά σιγά να μετατρέπεται σε εφιάλητη...

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 11:00

Οι απέναντι (Ελλάδα, 1981)

έναντι σε μια παντρεμένη. Ανάμεσά τους θ' αρχίσει να αναπτύσσεται μια περιεργή σχέση τηλεφωνικής επικοινωνίας και ανταλλαγής βλεμμάτων, έως τη στιγμή που η γυναίκα αποφασίζει να κάνει το δραστικό βήμα και, από αντικείμενο θέασης, να γίνει υποκείμενο δράσης και να εισβάλει μέσα στο χώρο του παρατηρητή της.

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 17:30

Ελεύθερη κατάδυση (Ελλάδα, 1995)

Η Όλγα, μια νέα γυναίκα, φαρμακοποιός, παντρεμένη και μητέρα ενός παιδιού, συναντιέται μ' έναν παιδικό της έρωτα, τον Λευτέρη, που έχει επιστρέψει στη γε-

νέτειρά του ύστερα από πολύχρονη απουσία. Ο καθένας από τη μεριά του κουβαλά ένα τραγικό μυστικό, χωρίς όμως να το εξομολογούνται ο ένας στον άλλο: είναι αδελφία από διαφορετική μητέρα. Αυτός ήταν κι ο βασικός λόγος που τους χώρισαν όταν ήταν παιδιά και ερωτευμένα μεταξύ τους. Ενώ ο έρωτάς τους αρχίζει να ξαναφουντώνει, τον Λευτέρη αρχίζει να διεκδικεί και η Βίκυ, μια εντελώς διαφορετική, νέα κοπέλα. Επίκεντρο στην όλη ιστορία, ένα βυθισμένο στη θάλασσα αεροπλάνο, που στην ανέλκυσή του συμμετέχουν τα κύρια πρόσωπα.

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 22:30

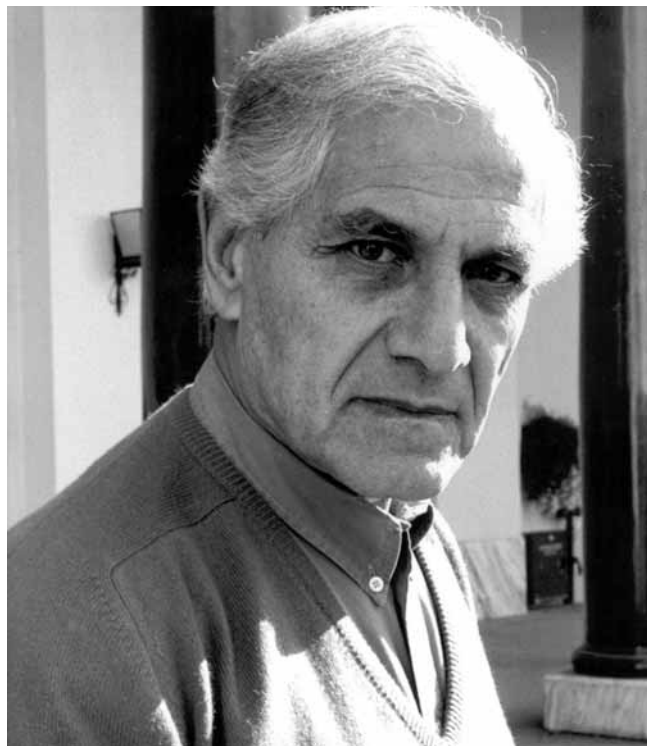
Νίκος Παπατάκης

Ελεγεία της ανατροπής

Στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, ο Παπατάκης είχε γίνει γνωστός σε ολόκληρο το Παρίσι ως ιδιοκτήτης του θεατρικού καμπαρέ «Το κόκκινο ρόδο», άντρο του κινήματος των υπαρξιστών και της Juliette Gréco. Η θεατρικότητα και κυρίως, το μπουρλέσκο χιούμορ των ταινιών του, βρίσκουν τις καταβολές τους στα θεάματα του «Κόκκινου ρόδου». Η θεματολογία της μοναδικής και απαγορευμένης για πολλά χρόνια ταινίας του στενού του φίλου Genet, Ένα ερωτικό άσμα (1950), που παρήγαγε ο Παπατάκης, συνοψίζει και το δικό του σύμπαν, χρησιμοποιώντας ως αιχμή του δόρατος την αντιεξουσιαστική και αναρχική φύση της ομοφυλοφιλίας: πρόκειται για το μοναχικό άτομο

που ορθώνεται μπροστά σε μια κωδικοποιημένη κοινωνία που λειτουργεί με τη λογική του Προκρούστη. Η ίδια εμμονή θα διαφανεί με την εμπλοκή του στην παραγωγή της ταινίας του Τζον Κασσαβέτη Σκιές (1959), την περίοδο που ο Παπατάκης ζούσε με την τραγουδίστρια Nico των Velvet Underground στη Νέα Υόρκη. Οι Σκιές αποτελούν πρόδρομο της απέριτης φόρμας που ακολούθησε ο Παπατάκης στο δικό του κινηματογράφο. Έναν κινηματογράφο που προσομοιάζει με χειροτεχνία, όπου ακόμη και τα τεχνικά λάθη μεταμορφώνονται σε αρετές.

Με το βάρος αυτής της κληρονομιάς, το πρωτότυπο σκηνοθετικό έργο του Παπατάκη περιστρέφεται γύρω από ένα και μόνο θέμα:

τις σχέσεις εξουσιαστή και εξουσιαζόμενου, ταπείνωσης και επανάστασης, σε επίπεδο πολιτικό αλλά και διαπροσωπικών σχέσεων. Δύο αλλοτριωμένες υπηρέτριες, οι οποίες σφάζουν τα αφεντικά τους, που συμβολίζουν την αποικιοκρατική Γαλλία (Οι άβυσσοι, 1963), ένας λούμπεν προλετάριος βοσκός, ο οποίος τολμά να αμφισβητήσει τις παραδοσιακές αξίες ενός αστοποιημένου τσέλιγκα που συμβολίζει την Ελλάδα των Συνταγματαρχών (Οι βοσκοί, 1967), μία αναρχοαυτόνομη τρομοκράτιση που υποβάλλεται σε κάθε λογής σωματικά βασανιστήρια και εξευτελισμούς για την πίστη της σε ένα επαναστατικό ιδανικό, (Gloria Mundi, 1975/2005), ένας άθλιος μετανάστης που στο αδιέξοδο της ψεύτικης ζωής του, επαναστατεί συνθλιβοντας τον ευεργέτη του, δηλαδή τον εαυτό του (Η φωτογραφία, 1986), ένας αδυσώπητος συγγραφέας που τεντώνει το ερωτικό του αντικείμενο μέχρι αυτό να σπάσει

και να τον συμπαράσχει νεκρώνοντας τη δημιουργική του φαντασία (Οι ισορροπιστές, 1991), όλες αυτές οι ιστορίες με πρωταγωνιστές της γης τους κολασμένους, χρησιμοποιούνται σαν αποδεικτικό υλικό για το θεώρημα που, στα χνάρια ενός αναρχικού Bunuel, προτείνει ο Παπατάκης: η βία, ως έκφραση αυτόνομης δράσης (και όχι η θεσμοποιημένη αντίσταση μέσα από οργανωμένα πολιτικοκοινωνικά σχήματα που αναπαράγουν στο εσωτερικό τους τις δομές που υποτίθεται ότι αμφισβητούν), είναι ένα θεμιτό μέσο για την ανατροπή μιας καταπιεστικής κοινωνικής, πολιτικής ή ηθικής τάξης.

Γιάννης Κονταξόπουλος

Σκιές / Shadows

του Τζον Κασσαβέτης (ΗΠΑ, 1959)

Η ταινία αφηγείται μερικές μέρες από τη ζωή τριών μαύρων Αμερικανών. Ο Χιού, ο Μπεν και η Λέλια είναι αδέρφια. Ο Χιού, ο μεγαλύτερος, είναι ο πιο υπεύθυνος, στηρίζοντας τ' αδέρφια του και οικονομικά και συναισθηματικά.

Τραγουδιστής της τζαζ, παλεύει να κάνει καριέρα ενώ συγκρούεται συνέχεια με τον ιμπρεσάριο Άκερμαν, τον μάνατζέρ του, Ρούπερτ, και τον μικρό του αδελφό, Μπεν. Ο Μπεν είναι το αντίθετο του Χιού. Ανεπρόκοπος και αναξιόπιστος, κοιτάει μόνο την καλοπέρασή του και μπλέκει συνέχεια σε φασαρίες. Αλλά η αδιαμφισβήτητη «σταν» της ταινίας είναι η ανοιχτόχρωμη αδελφή τους, Λέλια, η οποία θα ερωτευτεί τον Τόνι, έναν αδίστακτο Δον Ζουάν. Όταν ο Τόνι θ' ανακαλύψει ότι η Λέλια είναι μαύρη θα την παρατήσει, γκρεμίζοντας τον κόσμο της. **Βραβεία:** Πρώτη εκδοχή: First Independent Film Award 1959. Δεύτερη εκδοχή: Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας 1960.

Cine Παύλος Ζάννας, 14:30

Οι άβυσσοι / Les Abysses

του Νίκου Παπατάκη (Γαλλία, 1963)

Δύο ορφανές αδελφές, τις οποίες συνδέει μια πολύ τρυφερή σχέση, εργάζονται ως υπηρέτριες, έχουν, όμως, να πληρωθούν χρόνια από τα κατεστραμμένα οικονομικά αφεντικά τους. Αναγκασμένες να παραμένουν στη δουλειά, λόγω των χρημάτων που τους οφείλουν, κά- νουν μέσα στο σπίτι όσες περισσότερες ζημιές μπορούν. Ο κύριος του σπιτιού είναι αδύναμος χαρακτήρας και αυτός ακριβώς έχει οδηγήσει την οικογένεια στην καταστροφή. Η κυρία είναι στενόμυαλη και ιδιοτελής, ενώ η κόρη, πρόσφατα χωρισμένη, ζηλεύει ασυνείδητα τις δύο αδελφές για τη στοργική τους σχέση. Στο τρομερό, κλειστό αυτό σύμπαν ξεσπά η βία όταν οι δύο υπηρέτριες μαθαίνουν ότι το σπίτι πρόκειται να πουληθεί...

...και να τον συμπαράσχει νεκρώνοντας τη δημιουργική του φαντασία (Οι ισορροπιστές, 1991), όλες αυτές οι ιστορίες με πρωταγωνιστές της γης τους κολασμένους, χρησιμοποιούνται σαν αποδεικτικό υλικό για το θεώρημα που, στα χνάρια ενός αναρχικού Bunuel, προτείνει ο Παπατάκης: η βία, ως έκφραση αυτόνομης δράσης (και όχι η θεσμοποιημένη αντίσταση μέσα από οργανωμένα πολιτικοκοινωνικά σχήματα που αναπαράγουν στο εσωτερικό τους τις δομές που υποτίθεται ότι αμφισβητούν), είναι ένα θεμιτό μέσο για την ανατροπή μιας καταπιεστικής κοινωνικής, πολιτικής ή ηθικής τάξης.

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 15:30

Οι βοσκοί / Les Pâtres du désordre

του Νίκου Παπατάκη (Γαλλία, 1967)

Ο Θάνος, ένας φτωχός βοσκός που επέστρεψε μετανάστης από τη Γερμανία, απαγάγει την κόρη ενός πλούσιου τσέλιγκα, θέτοντας έτσι σε κίνηση το μηχανισμό της μοίρας: άνδρες της Χωροφυλακής καταδιώκουν το ζευγάρι

στο βουνό, με τραγική κατάληξη. Τοποθετημένη στις μέρες του Αγίου Πάσχα, η ταινία του Νίκου Παπατάκη ανάγει μια φαινομενικά μελοδραματική ιστορία σε αλληγορία της ελληνικής κοινωνίας την εποχή της χούντας.

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 20:00

Αντουανέττα Αγγελίδη

Το έργο της Αντουανέττας Αγγελίδη δείχνει ότι η τέχνη του κινηματογράφου μπορεί να είναι κάτι πιο σύνθετο από μια παραδοσιακά κινηματογραφημένη αφήγηση και ότι, παρόλο που διανύουμε μια περίοδο που τα προϊόντα πολιτισμού εξομοιώνονται με τις δημόσιες σχέσεις, υπάρχουν ακόμη καλλιτέχνες που ανθίστανται και επιμένουν στο προσωπικό τους ύφος.

Στο πλαίσιο των «διαφορετικών», από αισθητική άποψη, ταινιών που παρουσιάζονται τη δεκαετία του '70 και που προτείνουν ένα «άλλο» είδος αφήγησης, θα κατατάξουμε την Αγγελίδη, η οποία εμφανίζεται με την ταινία *Idées Fixes / Dies Irae* (Παραλλαγές στο ίδιο θέμα), το 1977.

Στις *Παραλλαγές*, η Αγγελίδη ενεργοποιεί δημιουργικά τη γνώση της πάνω στην ιστορία της κινηματογραφικής εικόνας και τη συνδέει με μια παγκόσμια καλλιτεχνική γλώσσα ενός εναλλακτικού, ποιητικού κινηματογράφου, διατηρώντας τις ιδιαιτερότητες της δικής της παράδοσης και, κυρίως, των προσωπικών της ανησυχιών.

Ο διαφορετικός χειρισμός της αφήγησης γίνεται ακόμη πιο συγκεκριμένος και πιο προσωπικός στις επόμενες ταινίες της (*Τόπος, Ώρες. Μια τετράγωνη ταινία, Κλέφτης ή η πραγματικότητα*), όπου η σχέση με το παρελθόν είναι ενταγμένη σ' ένα ιδιόμορφο αφηγηματικό σώμα και η ανατροπή καθιερωμένων σχημάτων συγκλίνει σε μια συμπαγή αφήγηση που αυτοκαθιερώνεται και δημιουργεί τη γλώσσα μιας εσωτερικής αναζήτησης.

Η χρονική σχέση εικόνας και ήχου στις ταινίες της, η αλληλένδετη συνέχειά τους, είναι ταυτόχρονα ιστός και θεματολογία της αφήγησης. Η σιωπή γίνεται υπόβαθρο του διαλογισμού· σιωπή της ενδοσκόπησης. Το θέμα του θανάτου, του έρωτα, του παιχνιδιού, της προσπάθειας να δειχθεί το κρυμμένο και το ανείπωτο, καθορίζουν τα έργα της. Η σχέση της με τη ζωγραφική παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Οι πίνακες στις ταινίες της είναι ένα ζωντανό οργανικό σώμα, «ο πρώτος τόπος μέσα από τον οποίο είχα τη μεγάλη τύχη να νιώσω τη συμπύκνωση των πραγμάτων που τρέφουν τη ζωή μας», όπως λέει και η ίδια.

Οι ταινίες της είναι ποιητικά σχόλια πάνω στην ανθρώπινη μοίρα και απαιτούν μια προσεκτική αλλά και άφοβη ματιά του θεατή, μια ματιά που του επιτρέπει την παραγωγή πλούσιων αισθήσεων και που δεν τη φοβίζεται η αναμόλυνση σκοτεινών πλευρών του εαυτού του.

Στέλλα Θεοδωράκη

Τόπος

της Αντουανέτας Αγγελίδη (1985)

Πρελούδιο-Η Στιγμή-Το Πένθος-Επίλογος. Το μικρό θέατρο του σώματος. Μια παραβολή πάνω στον τόπο και το χρόνο. Ένα παιχνίδι μεταμορφώσεων. Πορεία μετά από ένα θάνατο, ένας δεύτερος θάνατος. Μια γυναίκα γεννά και πεθαίνει. Τη στιγμή του θανάτου της, στιγμή μεταίχιμο, σαν την αρχή του ύπνου, το πρόσωπό της σκορπάει και παίρνει τις όψεις όσων παραστέκουν το θάνατό της. Μια κατάβαση αρχίζει, εικόνες βαθιάς μνήμης έρχονται στην επιφάνεια και το σώμα σπαράσσεται από τις συγκρούσεις αυτών που το κατοικούν. Γίνεται ένα διαταραγμένο πεδίο. Η φωνή της -η μοναδική φωνή- αναλύεται σε πολλές φωνές και πολλούς ρόλους.

Το πένθος τελειώνει όταν τελειώσει ο κύκλος της κατάβασης και το σώμα εγκαταλειφθεί από τις μορφές που κατοικούσαν εντός του. Το σύμπαν μένει άδειο.

Cine Τόνια Μαρκετάκη, 13:30

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Ζωγραφίζει από πάντα. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, σκηνοθεσία και μοντάζ στο Institut Des Hautes Edutes Cinématographiques (I.D.H.E.C) στο Παρίσι και θεωρία κινηματογράφου με τον Christian Metz, στην École des Hautes Etudes en Sciences Sociales. Διδάσκει Κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας.

Φιλμογραφία

1975 *L'Histoire écrite* (μμ video)
1976 *L'Eau* (μμ)
1977 *Idées Fixes / Dies Irae* (Παραλλαγές στο ίδιο θέμα)
1985 *Τόπος*
1995 *Οι ώρες - Μια τετράγωνη ταινία*
2001 *Κλέφτης ή η πραγματικότητα*

Εικαστικό Έργο

1982 *Έξιδνες* (γλυπτά)
1989 *Πτώσεις* (ζωγραφική)
1991 *Οθόνη-Matrix* (εγκατάσταση)
1994 *Σελίδα από το Βιβλίο των Ωρών* (εγκατάσταση)
2001 *Τα μαύρα νερά* (εγκατάσταση)

Αναζητάμε το νέο και το περιμένουμε

GALAXIA
VACATION CLUB

Μπαμπά θα έρθεις;

Ο χρόνος που περνάτε μαζί τους είναι πολύτιμος. Στις διακοπές θέλετε όλα να είναι τέλεια, για να μπορείτε αναπόσπαστοι να κολυμπήσετε, να παίξετε, να κοιμηθείτε αγκαλιά. Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club του Ομίλου Ν.Δασκαλαντωνάκη. Πολυτελείς σουίτες, πισίνες, εστιατόρια, jacuzzi, water sports, baby sitting, αλλά και δραστηριότητες που απασχολούν ευχάριστα τα παιδιά.

Μαθετε περισσότερα και κερδίστε ένα μοναδικό τριήμερο για δύο. Στείλτε sms στο 4220 γράφοντας Galaxia κενό, ins και το όνομά σας. Κάθε μέρα 10 τυχεροί. Διακοπές αξέχαστες, για πάντα. Πληροφορίες 210 6387500

κρητική κουζίνα - ρακάδικο
traditional cretan cuisine

Γνήσια κρητική κουζίνα, με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες. Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι μέχρι τις 3 το βράδυ. Θα μας βρείτε στην Τσόπελα 2, πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε. και στο τηλέφωνο 2310-228.300

Original cretan cuisine, made out of genuine products from Crete. Homemade "raki" with "meze" (traditional appetizers), "dakos" (dried bread baked the old fashion way), based on the famous healthy cretan products. Choose any of the "plates of the day" to get a taste of home cooking. Our advice: let the personel suggest the perfect combination of meals and take care of you the traditional cretan way.

Open from 13:00 pm to 3:00 am. 2 Tsopela str. (behind the National Theater), tel.: 2310-228.300

καθίστε αναπαυτικά και ακούστε τον ήχο του μέλλοντος
καθίστε αναπαυτικά και ακούστε τον ήχο του μέλλοντος
καθίστε αναπαυτικά και ακούστε τον ήχο του μέλλοντος

Εκθεση | Εθν. Αντίστασης 7Α | 551 33 Θεσσαλονίκη | Τηλ. & Fax: 2310 457 010
info@mythosaudio.gr www.mythosaudio.com

Αγκαλιόζοντας τον κόσμο

ΑΘΗΝΑ
ΕΑΡΑ: ΑΕΔΦ. ΣΠΑΤΩΝ-ΛΟΥΤΙΑΣ 5ο κλπ. 19019, ΣΠΑΤΑ
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210-3569111 FAX: 210-3569925
ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ: 210-9666666

www.olympicairlines.com

new Fullfilm Motion Picture film

FUJIFILM
Motion Pictures

The Eterna by Fujifilm not only but extra with

Outstanding Features of ETERNA 500

- Ultra-fine grain
- Outstanding gradation balance
- Excellent sharpness
- Broad exposure latitude
- Enhanced film-to-tape characteristics

FUJICOLOR NEGATIVE FILM
ETERNA
135mm Type 3510 / 135mm Type 3511

FUJICOLOR POSITIVE FILM
F-CP
135mm Type 3510 / 135mm Type 3511

FUJIFILM HELLAS A.E. Ηχούς 1, Π.Φάληρο, Τηλ.: 210 - 9404100, www.fujifilm.gr
ΔΙΑΘΕΣΗ: KaBel, Τηλ.: 210-6858033, Fax: 210-6858034, email: kabel2@otenet.gr

Αδαμίδης ΑΕ

...η κορυφαία επιλογή σας!

Κάντε enter στη νέα εποχή Αδαμίδης ΑΕ

Ένα αυτοκίνητο BMW σημαίνει να έχεις προνόμια στο δρόμο. Να απολαμβάνεις την απόλυτη εμπειρία οδήγησης. Ένα αυτοκίνητο BMW αξίζει το καλύτερο service. Γι' αυτό εμπιστευτείτε την BMW σας στα πιο ικανά χέρια service. Στην Αδαμίδης ΑΕ. Γιατί εμείς στην Αδαμίδης ΑΕ έχουμε προβλέψει κάθε σας διευκόλυνση και σας παραχωρούμε μια BMW 520 ή μια BMW 318 κατά τη διάρκεια παραμονής του αυτοκινήτου στο συνεργείο μας. Έχουμε προβλέψει να απολαμβάνετε άρτια εξυπηρέτηση, καλύτερους όρους χρονομίσθωσης και τελική τιμή, από τους καλύτερα εκπαιδευμένους ανθρώπους και στο πιο ευχάριστο περιβάλλον. Γιατί ένα αυτοκίνητο BMW δεν είναι ένα απλό αυτοκίνητο. Είναι το δικό σας αυτοκίνητο. Κάτι που εμείς, στην Αδαμίδης ΑΕ γνωρίζουμε καλά.

Αδαμίδης ΑΕ
Μέλος του Επέλετου Δικτύου Επηρεών BMW Hellas ΑΕ

4ο χλμ. Εθν. Οδού Θεσσαλονίκης - Αθηνών, 570 09 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: (2310) 753615
Fax: (2310) 752262

BMW
Ultimate Driving Machine

ISO 9001: 2000

Επικοινωνήστε μας και στο διαδίκτυο: <http://www.adamidis.gr> • e-mail: info@adamidis.gr

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7, ΤΗΛ: 2310 277 004 ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑΔΙΟΥ 24
www.ianos.gr e-mail: ianos@ianos.gr

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΝ ΒΡΟΧΗ

Ανέκδοτο αυτοβιογραφικό κείμενο, σίχοι, φωτογραφικό υλικό, δημοσιευμένα και αδημοσίευτα κείμενα για τον μεγάλο δημιουργό και το έργο του. Κυκλοφορεί από τη σειρά ΙΑΝΟΣ ο μελωδός.

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΑΣΜΑΤΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2006

Τραγούδια αγάπης, σίχοι που γράφτηκαν για να γίνουν τραγούδια αλλήλ και σίχοι που υπέκυψαν τελικά στη γοητεία της μουσικής. Όποιοι κι αν είναι οι δημιουργοί -Έλληνες, ξένοι, άνδρες, γυναίκες, νεότεροι, αρχαιότεροι, γνωστοί, άγνωστοι- ένα είναι σίγουρο, η μούσα τους είναι η ίδια: η αγάπη.

For sport victims.

Champion
AUTHENTIC ATHLETIC APPAREL

Πολύμορφες, ετερόκλητες και ετερογενείς οι ταινίες στο τμήμα Ματιές στα Βαλκάνια, μετά από σημαντικές διαδρομές στα φεστιβάλ του κόσμου, διεκδικούν τώρα την προσοχή του Έλληνα θεατή.

Μέσα στο τμήμα **Ματιές στα Βαλκάνια** θα βρούμε ταινίες που είναι είτε απεικονίσεις της ζωής σε μια κοινότητα, σε κωμικούς τόνους (Τι είναι ένας άνδρας χωρίς μουστάκι;) που συχνά καταλήγουν σε τόνους δραματικούς (Από τάφο σε τάφο) είτε ψηφιδωτά που παρουσιάζουν όψεις της πραγματικότητας σε διαφορετικές χώρες (Απωλεσθέντα αντικείμενα).

Άλλοτε πάλι, είναι μουσικές περιπλανήσεις σε μια πόλη (Ο ήχος της Πόλης), περιπλανήσεις στα ερείπια ενός μεταπολεμικού τοπίου (Ο Κουκούμι) ή στα μετόπισθεν ενός εμφυλίου πολέμου (Πηγαίνει δυτικά).

Κάποιες ταινίες στο τμήμα **Ματιές στα Βαλκάνια** είναι γυναικεία πορ-

τραίτα προσώπων που ζουν μια δύσκολη ζωή (Lady Zee), που στενάζουν κάτω από μια ανεξέλεγκτη οικογενειακή εξουσία (Kontakt) ή υπόκεινται στην αυθαιρεσία της πατρικής εξουσίας (Ρίνα, Η πώση του αγγέλου). Άλλες πάλι εστιάζουν στις κοινωνικές δυσμορφίες που προκαλεί ο τυφλός εθνικισμός και ο πόλεμος (Κορόνα-γράμματα). Κάποιες άλλες, όπως Η οδύσσεια του κύριου Λαζαρέσκου, παραπλανούν το θεατή καθώς, ενώ μοιάζουν ως μια ρεαλιστική ταινία δρόμου (με όχημα ένα ασθενοφόρο), στο τέλος καταλήγουν εξόδιες ακολουθίες.

Ασφαλώς, μια ιδιαίτερη θέση στο φετινό πρόγραμμα έχει το αφιέρωμα στον σημαντικό τούρκο εικαστικό και σκηνοθέτη Kutlug Ataman: οι ταινίες του, άλλοτε αλληγορίες κι άλλοτε ρεαλιστικά δράματα, περιγράφουν τις φάσεις μιας επίπονης διαδικασίας απελευθέρωσης.

Δημήτρης Μπάμπας

Από τάφο σε τάφο / Odgrobado groba

του Jan Cvitkovic (Σλοβενία, 2005)

Η ταινία είναι μια τοιογραφία χαρακτήρων, με περιπλοκές στις μεταξύ τους σχέσεις

ται διαρκώς με τον πατέρα του Dedo και τις συνεχείς απόπειρες δολοφονίας του. Οι επισκέψεις στον ψυχολόγο μοιάζουν να μην έχουν καμιά θετική επίπτωση στον ηλικιωμένο άνδρα και μόνο η γνωριμία του με μια συνομήλική του φαίνεται ότι αλλάζει το συναισθηματικό τοπίο. Η σχέση του Pero και της Renata φαίνεται ότι παίρνει κάποιες άλλες απροσδόκητες

Κεντρικός ήρωας σ' αυτή την ταινία είναι ο Pero που ζει σ' ένα μικρό χωριό της Σλοβενίας. Ο Pero βιοπορίζεται εκφωνώντας επικήδειους λόγους σε κηδείες. Ζει μαζί με την ενδιστάσει αδελφή του Vilma και το μικρό της γιο, την κωφόρα μικρή αδελφή του Ida και τον πατέρα τους Dedo, που έχει τάσεις αυτοκτονίας λόγω του θανάτου της γυναίκας του. Ο Pero είναι ερωτευμένος με την Renata αλλά η σχέση τους μοιάζει στάσιμη. Ο πιο στενός φίλος του είναι ο Shooki, ένας μηχανικός που είναι ερωτευμένος με την Ida. Ο Pero ασχολεί-

διστάσεις όταν η οικειότητα που αναπτύσσεται μεταξύ τους έχει μια ασυνήθιστη μορφή. «Ήμουν έξι χρόνων όταν είδα ότι τα πάντα ήταν Θεός. Τότε μου σηκώθηκαν οι τρίχες». Η φράση του J.D. Salinger που ανοίγει την ταινία, αποκαλύπτει και την ταυτότητά της: είναι μια σάτιρα, μια μαύρη κωμωδία. Σκηνοθετημένη από τον Jan Cvitkovic (Ψωμί και γάλα) η ταινία είναι παράλληλα μια τοιογραφία χαρακτήρων με περιπλοκές στις μεταξύ τους σχέσεις. «Η ευτυχία και η θλίψη, η χαρά και η λύπη, η τρυφερότητα

και η σκληρότητα», όπως σημειώνει και μια κριτική, είναι τα στοιχεία που συνθέτουν την τοιογραφία. Έχοντας ως συνδετικό κρίκο τον κεντρικό χαρακτήρα, η αφήγηση επικεντρώνεται γύρω από ζητήματα όπως ο θάνατος και το πένθος, η σεξουαλική προσέγγιση και η αγάπη, η δύναμη για τη ζωή. Το εύρημα της ταινίας –δηλαδή το επάγγελμα του ήρωα, ένας ρήτορας κηδειών– ανοίγει ένα χώρο όπου ο κεντρικός χαρακτήρας εκφράζει τις σκέψεις του σχολιάζοντας παράλληλα τα δρώμενα. Διάστικτη από χιουμοριστικές πινελιές, η δραματική πλοκή αναπτύσσεται προς διάφορες κατευθύνσεις, για να συγκλίνει όμως στο τέλος, μεταλλάσσοντας το χιούμορ σε μελαγχολία. Το τέλος της ταινίας, πικρό και θλιμμένο, είναι παράλληλα στοχαστικό: ένα σχόλιο για τη ματαιότητα των πραγμάτων.

Ο σκηνοθέτης βραβεύτηκε με το βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας στο φεστιβάλ του San Sebastian.

Δ.Μ.

Cine Σταύρος Τορνές, 16:00

SPOTLIGHT: KUTLUG ATAMAN

Η ιστορία του φιδιού / Karanlik sular

του Kutlug Ataman (Τουρκία-ΗΠΑ, 1993)

Η ταινία είναι ένα σκοτεινό θρίλερ που διαδραματίζεται με φόντο μια μυθική πόλη, την Κωνσταντινούπολη

πληξη τον περιμένει. «Ο γιος μου είναι νεκρός εδώ και χρόνια» είναι η απάντησή της. Γοητευμένος από την παρουσία της, ο Hunter δίνει στη Lamia μια εγχάρκτη μεταλλική πλάκα που του έδωσε ο Haldun. Στο σπίτι της Lamia υπάρχει ένα πολύτιμο χειρόγραφο που το έχει κλέψει ο σωφέρ της. Η Lamia ανακαλύπτει το χειρόγραφο και το παραδίδει σ' ένα φίλο

Έξω από έναν κινηματογράφο ένας αμερικανός, ο Hunter, και ο Haldun, ένας νεαρός τούρκος, γίνονται μάρτυρες μιας δολοφονίας. Ο Hunter δέχεται την πρόσκληση του Haldun να επισκεφθεί το πατρικό του σπίτι. Όταν όμως συναντά τη μητέρα του Haldun, μια γοητευτική γυναίκα που ονομάζεται Lamia, μια έκ-

της καθηγητή ανατολικών γλωσσών, για να το μεταφράσει. Το χειρόγραφο περιέχει επικλήσεις στο Διάβολο και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μαζί με την εγχάρκτη μεταλλική πλάκα. Ο Hunter επισκέπτεται το κλαμπ Alkazar κι εκεί γίνεται μάρτυρας ενός περιστατικού βαμπιρι-

σμού από ένα μικρό κοριτσάκι. Η ταινία είναι ένα σκοτεινό θρίλερ που διαδραματίζεται με φόντο μια μυθική πόλη, την Κωνσταντινούπολη. Διάστικτη από το βυζαντινό παρελθόν της πόλης, η ταινία ανήκει στο είδος του φανταστικού. Με αναφορές στο σινεμά των Alfred Hitchcock και David Lynch, στις ταινίες με βαμπίρ αλλά και στη βυζαντινή ιστορία, η σκηνοθεσία στήνει έναν ιστό μυστηρίου μέσα στον οποίο παγιδεύει το θεατή. Η αφήγηση, ελλειπτική και με υπονοούμενα, θυμίζει τα διηγήματα του αργεντινού συγγραφέα Μπόρχες. Σ' αυτή την ταινία αληθινός πρωταγωνιστής είναι η Πόλη και η μυστηριακή της ατμόσφαιρα, υπέροχα φωτογραφημένη στις νυκτερινές σκηνές.

Δ.Μ.

Cine Σταύρος Τορνές, 14:00

Ο Κουτλούγκ Αταμάν γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1961. Σπούδασε κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, στο Λος Άντζελες, απ' όπου αποφοίτησε το 1988 με πτυχίο Master's in Fine Arts. Έκτοτε έχει χτίσει μια διεθνή

καριέρα ως κινηματογραφιστής και εικαστικός καλλιτέχνης. Η κινηματογραφική του σταδιοδρομία ξεκίνησε με δύο ταινίες μικρού μήκους, το Hansel and Gretel (1984), που έλαβε το βραβείο παραγωγής Peter Stark, και το La fuga (1988), το οποίο παρουσιάστηκε στα φεστιβάλ Όμπερχαουζεν, Τορίνο και Σαν Αντόνιο, και βραβεύτηκε στο Σικάγο, στη Διεθνή Κινηματογραφική Έκθεση της Νέας Υόρκης καθώς και στην Ουάσινγκτον. Στη συνέχεια έγραψε και σκηνοθέτησε τρεις μεγάλου μήκους ταινίες (Η ιστορία του φιδιού [1993], Λόλα και Μπιλινκίντ [1998] και Δύο Κορίτσια [2005]), οι οποίες συμμετείχαν σε πολλά φεστιβάλ, αποσπώντας πολλές διακρίσεις και βραβεία στην Τουρκία και διεθνώς. Αυτό το διάστημα, γυρίζει την τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του, The Coat στην Κύπρο. Ως εικαστικός καλλιτέχνης έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις, ενώ οι ατομικές του εκθέσεις έχουν φιλοξενηθεί σε μερικά από τα σημαντικότερα μουσεία του κόσμου. Το 2004 ο Αταμάν ήταν υποψήφιος για το βρετανικό βραβείο Turner, ένα από τα σημαντικότερα βραβεία της σύγχρονης τέχνης, ενώ έλαβε το διεθνές βραβείο Carnegie Prize 2004-5 στο Πίτσμπουργκ των ΗΠΑ.

FIRST SHOT

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

PUBLICATION OF THE 46th THESSALONIKI
INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

VIP Seating

Francis Ford Coppola and Michael Winterbottom are among this year's guests. Coppola will arrive at the end of the festival for a reunion of sorts honoring production designer Dean Tavoularis and cinematographer Vittorio Storaro. The festival is launching an exhibit of Tavoularis' sketches and visuals as well as showing jury president Storaro's films and photos. All three are expected at the Nov. 26 gala screening of "Apocalypse Now Redux". Meanwhile, Winterbottom will be in town as the festival shows 13 of his works.

Global Platter

South Korea's Park Chan-wook, Taiwanese Hou Hsiao-Hsien and France's Patrice Chereau are also expected, as the festival presents their work. The festival is also zooming in on Mexican, Danish and Irish film. An 18-film Mexican homage includes everything from Tommy Lee Jones' new film, "The Three Burials of Melquiades Estrada" to 1962/3 Ruben Gamez shorts. On Nov. 21, screenwriters Guillermo Arriaga ("The Three Burials...") and Carlos Cuarón ("Y Tu Mama Tambien") will hold a masterclass. On Nov. 23, there will be a round table talk on Mexican cinema, with film critic/jury member Leonardo Garcia Tsao. On Nov. 24, everyone can "Meet the Danes", before encountering the Irish the next day.

A Table for 14

In this year's International Competition, 14 first- or second-time directors are up for the 37,000 euro Golden Alexander and its silver, 22,000 euro version. Having time on one's hands seems to be a common theme in a few films, like pot-smoking chimney sweep tale "Black Brush", Iranian urban voyage "One Night" and Argentine family saga "The Hours Go By". The difficulty of living within society's margins predominates in "Grain in Ear" (about a Korean woman in China), "Pavee Lackeen: The Traveller Girl" (on an Irish girl), "Man Push Cart" (featuring a Pakistani pop star-turned-New York-donut seller) and Canadian "Drifting States" (in which a man tries to start a new life). Uncanny links between people form in moody Taiwanese "Falling... In Love", Chilean parallel lives film "Play", Franco-German pop star drama "Backstage", Greek crime story "Kinetta" and hit-and-run tragedy "Someone Else's Happiness". Family affairs matter in

Mexican/French father-daughter story "Sangre" and Greek homecoming "Sweet Memory".

Kebab City

The fact that the festival opens with "No Man's Land" director Danis Tanovic's "Hell" is just one example of how rooted in the Balkans the event remains. Once again, Balkan Survey films tackle dark themes like bus accidents, family trouble, insane asylums, post-war survival, gender repression and prostitution. The 3rd Balkan Fund screenwriting workshop is being held Nov. 19-21 (and yes, Greeks are in the club). Four scripts will receive a 10,000 euro grant from the fund's jury.

House Specials

Oodles of Greek films are on the way, ranging from sticky rural incest tale "Honey and the Pig" and bus hijacking tale "Hostage" to Athens zombie flick "Evil". Eleni Alexandraki, Nikos Grammatikos and Nikos Nikolaidis are among the veteran directors. "Chariton's Choir" features the festival's new president, actor Georges Corraface. There are also documentaries, Midnight and Works-in-Progress screenings and award-winning Drama Film Fest shorts. Retrospectives are devoted to comically-inclined Yorgos Panousopoulos, legendary Diaspora Greek Nicos Papatakis and experimental Antoinetta Angelidi (also on the festival jury). Alexis Bisticas' provocative short films will be screened, as will films honoring actors Aris Retsos and Olia Lazaridou. The memories of directors Grigoris Grigoriou, Costas Manousakis and Christos Bakalopoulos will be kept alive with screenings.

Self-service

A new festival section called Independence Days seems to have replaced the festival's previous New Horizons section as the place for new, cutting edge cinematic voices. Its international films transport viewers to locations ranging from a sexy hotel room in Chile to a harsh South Korean orphanage. There are tributes to influential Japanese director Seijun Suzuki and Korean Kim Jee-woon as well as a trio of new talents, including Miranda July, Jerome Bonnell and Andrew Bujalski. Other treats include a small US section, Bradley Beesley's film about the eccentric band The Flaming Lips, and a children's screening of Antarctic penguin hit "The Emperor's Journey."

Welcome to Greece's most important annual film event! For those of you returning, the 46th Thessaloniki International Film Festival may feel a little like your favorite restaurant reopening under new management. You check out the new décor, meet familiar and new faces and search the menu for the chef's innovations as well as old reliables. This year's festival menu has been expanded to a whopping 254 films.

Bon Appetite!

Tidbits

Films that defy categories include Alexey Guerman's "Garpastum" (a WWI Russian football tale), "The Great Ecstasy of Robert Carmichael" (shot by Yorgos Arvanitis), "Unveiled" (an Iranian gender-bending tale), "Keane" (from jury member Lodge Kerrigan), the animation "Tim Burton's Corpse Bride", Edo Bertoglio's 70s/80s downtown NYC doc "Face Addict" and mysterious blackmail story "Cache" (Michael Haneke). Actress Valeria Bruni-Tedeschi may accompany her new film "A Perfect Couple".

Business Lunch

The new Crossroads Co-production Forum (Nov. 24-26) will bring film producers and buyers together, as will the new Agora market meeting place. European Film Promotion president Claudia Landsberger will hold a workshop (Nov. 25) in the

new Agora spot on selling and marketing films. The European Audiovisual Entrepreneurs (EAVE) convene Nov. 27, the Southeastern European Cinema Network, Nov. 22.

Dessert

There are also masterclasses by acting coach Cathleen Leslie (Nov. 20) and "Charlie and the Chocolate Factory" production designer Alex McDowell (Nov. 24) and exhibits of Russian avant-garde cinema art (Nov. 19, Warehouse B1) and that of light sculptor Paul Friedlander (ongoing, Warehouse C). Musical events: DJ/composer David Holmes (club Boutique, Nov. 25); the Thessaloniki State Orchestra "City Lights" concert (University of Thessaloniki, Nov. 25); actress Victoria Abril's bossa nova song performance (Thessaloniki Concert Hall, Nov. 26); Istanbul music of Fatih Akin's new documentary (Warehouse C, Nov. 26).

Angelike Contis

Hou Hsiao-Hsien, director, China, 1947

"Three Times", released in 2005, marked his sixth bid for the Cannes Palme d'Or. Three love stories are each set in different periods, but involve the same actors. The director

says, "By contrasting love stories from three different times, we can feel how people's behavior is circumscribed by the times and places they live in". It is Hou's 17th feature film. His style is marked by its slow-pace and complicated narratives. In a 1988 worldwide critics' poll, Hou was championed as "one of the three directors most crucial to the future of cinema." Since leaving China in 1948, he has never returned.

Hou Hsiao-Hsien will give a masterclass – and receive a festival award- on Nov. 25.

Patrice Chéreau, director/ film maker/ actor/ producer, France, 1944

Best known for the historical drama "La Reine Margot" (1994), Patrice Chéreau's latest work "Gabrielle" (2001)

focused on the everyday events that overwhelm a middle-aged, seemingly happily-married couple. Chéreau received a lot of criticism for a 35-minute sex scene in his 2001 film "Intimacy". He said critics missed the point, and described "Intimacy" as a film more about emotion than sex. He added, "I don't think that love-making is a French specialty. It is a cliché. But to direct actors is like love and seduction. You have to love them, guide them."

The festival will honor Chéreau on Nov. 22.

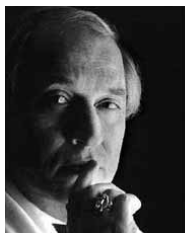

Michael Winterbottom, director, UK, 1961

In his latest film "Tristram Shandy: A Cock and a Bull Story", the opening scene with the two stars getting made-up and chatting about

the size of their roles and the color of their teeth is completely improvised. It's another example of how, from film to film - and across many genres - Winterbottom uses his available resources to full effect. Winterbottom's "24 Hour Party People" and "Jude" have been his two mainstream releases, while his 2004 film "9 Songs", with its sexually explicit content, sparked a protracted media controversy at Cannes. He's currently working on TV production "The Road to Guantanamo".

The director will visit the festival Nov. 23-25.

Vittorio Storaro, cinematographer, Italy, 1940

The cinematographer who won Oscars for "Apocalypse Now", "Reds" and "The Last Emperor" says: "All great films are a resolution of a conflict between darkness and light. There is no single right way to express yourself. There are infinite possibilities for the use of light with shadows and colors. The decisions you make about composition, movement and the countless combinations of these and other variables is what makes it an art." Storaro is the youngest person to receive the American Society of Cinematographers' Lifetime Achievement Award.

In addition to screening 7 of his films, the festival is hosting an exhibit of Storaro's photos entitled "Writing with Light".

Dean Tavoularis, production designer/ art director, US, 1932

He's won two Academy Awards, for work on "The Godfather: Part II" and "Apocalypse Now". Tavoularis

has said the 49 minutes of added footage in the recent director's cut of Coppola's Vietnam epic give a "texture that it didn't have before". According to him, the added plantation scene "deepens Willard's character and makes him more human. Until then, Willard just seems to be an onlooker."

Tavoularis will attend the festival, which will hold an exhibit of his designs and other work entitled "The Hollywood Wizard".

Park Chan-wook, director, South Korea, 1963

His latest film "Sympathy for Lady Vengeance" (2005) is the last of his Vengeance Trilogy, also including "Old Boy" (2003) and "Sympathy for Mr.

Vengeance" (2002). These hard-boiled Asian thrillers eschew the overblown visual excess of recent Korean efforts in favor of darker realism. Seat-squirming moments in "Old Boy" include a dental extraction using a claw hammer and no anesthetic, and a tongue being snipped out with scissors. The man known as "Mr. Vengeance" says he is not interested in making feel-good movies: "I don't feel enjoyment watching films that evoke passivity. If you need that kind of comfort, I don't understand why you wouldn't go to a spa."

There will be a masterclass Nov. 22.

Kim Jee-woon, director, writer, South Korea, 1964

"Bittersweet Life" (2005) is Kim Jee-woon's fourth feature film. It takes us into the mysterious world of Korean mafia men.

This is how Kim Jee-woon described his work: "It's not just through the narrative, but through images, texture, facial expressions, nuances that it's possible to express the theme. In my films, it is not because there is a clear, steel-hard narrative that, no matter how I make it, you can understand. My style is to match a variety of things within a delicate structure, to convey the narrative."

He is expected in Thessaloniki Nov. 20.

Miranda July, performance artist/ writer/ filmmaker, US, 1974

Filmmaker Magazine gave her top marks in its "25 New Faces of Indie Film" in 2004. Her first feature film "Me and

You and Everyone We Know" - which she wrote, directed and starred in - was a big success. Set in a modern American town, where everyday people, young and old, struggle to connect with each other in an increasingly dissociated digital culture, "Me and You..." follows in the tradition of films like "Magnolia", "Crash" and "Short Cuts" - films about lost and lonely souls whose stories unwittingly intersect and paint a larger picture. Born Miranda Grossinger, she uses the surname "July" because it's her most creative month.

She will be in Thessaloniki Nov. 19-21.

A Festival Who's Who

If you're not up-to-speed on all the names in the catalogue yet, here's an introduction to some of the featured creators. They include four very different Asian directors, American and European masters and new global innovators. Most will attend the festival.

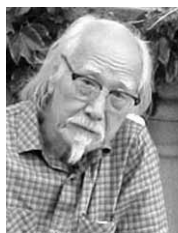

Kutlug Ataman, installation artist, Turkey, 1961

The nominee for the 2004 Turner Prize makes incisive video installations on the lives of individuals, creating intimate portraits while

addressing broader social concerns. Ataman's subjects speak, act out, and so 'construct' their own life story, addressing a close-up, handheld camera. They are often filmed in domestic settings. The artist says: "I don't make documentaries. I make extremely objective pieces about very subjective people. Documentary, by its nature, promises the truth.... I don't promise the truth. I suspect any claim that does."

Elinda Labropoulou

Seijun Suzuki, director, Japan, 1923

The 82 year old's latest film "Princess Raccoon" is one wild ride. It could be described as a musical - but certainly a most

unconventional one. It tells the story of a young prince who is banished from the palace and falls in love with a tanuki princess. A what princess? A tanuki: a magical Japanese raccoon that can disguise itself as a human. Things get wild and wooly in a song-and-dance kind of way.

Suzuki has made over 50 films since WWII. Japan's "Wild Old Man" has a global cult following.

Andrew Bujalski, filmmaker, US

"Mutual Appreciation" (2005) is Bujalski's second feature film and follows on the heels of his 2003 success "Funny Ha Ha". Both are unpretentious, endearingly realistic takes on

well-educated, yet socially-inept young people. Bujalski's films offer a strangely mundane, understated vision of the world. He has explained: "I took a lot of inspiration from documentary and the vérité stuff; films could be done very small, with minimal crew and minimal cast."

He attends the festival Nov. 22

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr